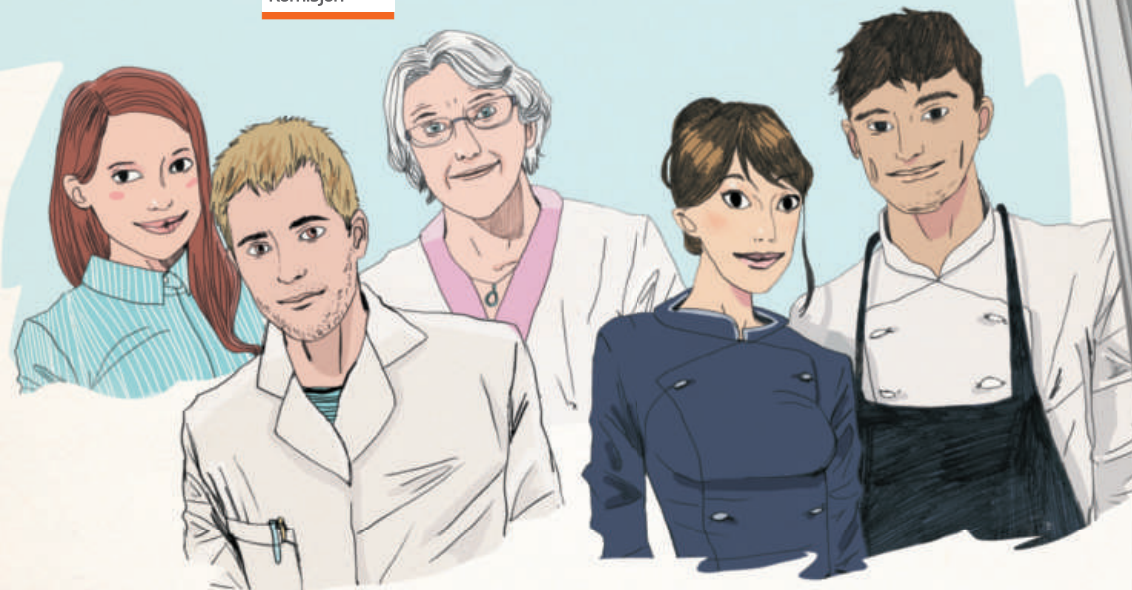

Euroopa
Komisjon

Seitse eluteed

Edukäik Euroopa Sotsiaalfondi abil

Sotsiaalne
Euroopa

Seitse eluteed

Edukäik Euroopa Sotsiaalfondi abil

Lugege, millise tee valisid seitse Euroopa Sotsiaalfondist
abi saanud inimest

Euroopa Komisjon ega ükski komisjoni nimel tegutsev isik ei vastuta käesolevas trükises sisalduva teabe kasutamise eest.

Kaanepilt: Maud Millecamps © Euroopa Liit

Fotod:

Rudi Miel © Euroopa Liit

Prantsusmaa: lk 5 (alumine foto), lk 6 (alumine foto), lk 7 (ülemine foto), lk 15 (ülemine foto); Ühendkuningriik: lk 19 (alumine foto), lk 25 (ülemine foto); Saksamaa;

Poola: lk 42 (alumine foto); Leedu: lk 54 (ülemine foto ja taustafoto), lk 55 (ülemine foto), lk 61 (taustafoto), lk 62 (ülemine foto); Hispaania: lk 66 (alumine foto).

Prantsusmaa: Briec Hubin © Euroopa Liit

Hispaania: Leopoldo Alberto Prieto de Paula © Euroopa Liit

Poola: Agnieszka Kolodynska © Euroopa Liit

Ühendkuningriik: Simon Burt © Euroopa Liit

Leedu: Šviesos Raštas © Euroopa Liit

***Europe Direct on teenistus, mis aitab leida vastused
Euroopa Liitu käsitlevatele küsimustele***

Tasuta infotelefon (*):

0080067891011

(*): Antav teave on tasuta nagu ka enamik kõnesid
(v.a mõne operaatori, hotelli ja telefonikabiini puhul).

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saate internetist (<http://europa.eu>).

Katoloogimisandmed on väljaande lõpus.

Luxembourg: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, 2014

ISBN 978-92-79-33434-4

doi:10.2767/32478

© Euroopa Liit, 2014

Allikale viitamisel on reprodutseerimine lubatud.

Printed in Luxembourg

TRÜKITUD VALGELE ELEMENTAARKLOORIVABALE PAPERILE (ECF)

Euroopa Sotsiaalfond: sügavalt inimlik lugu

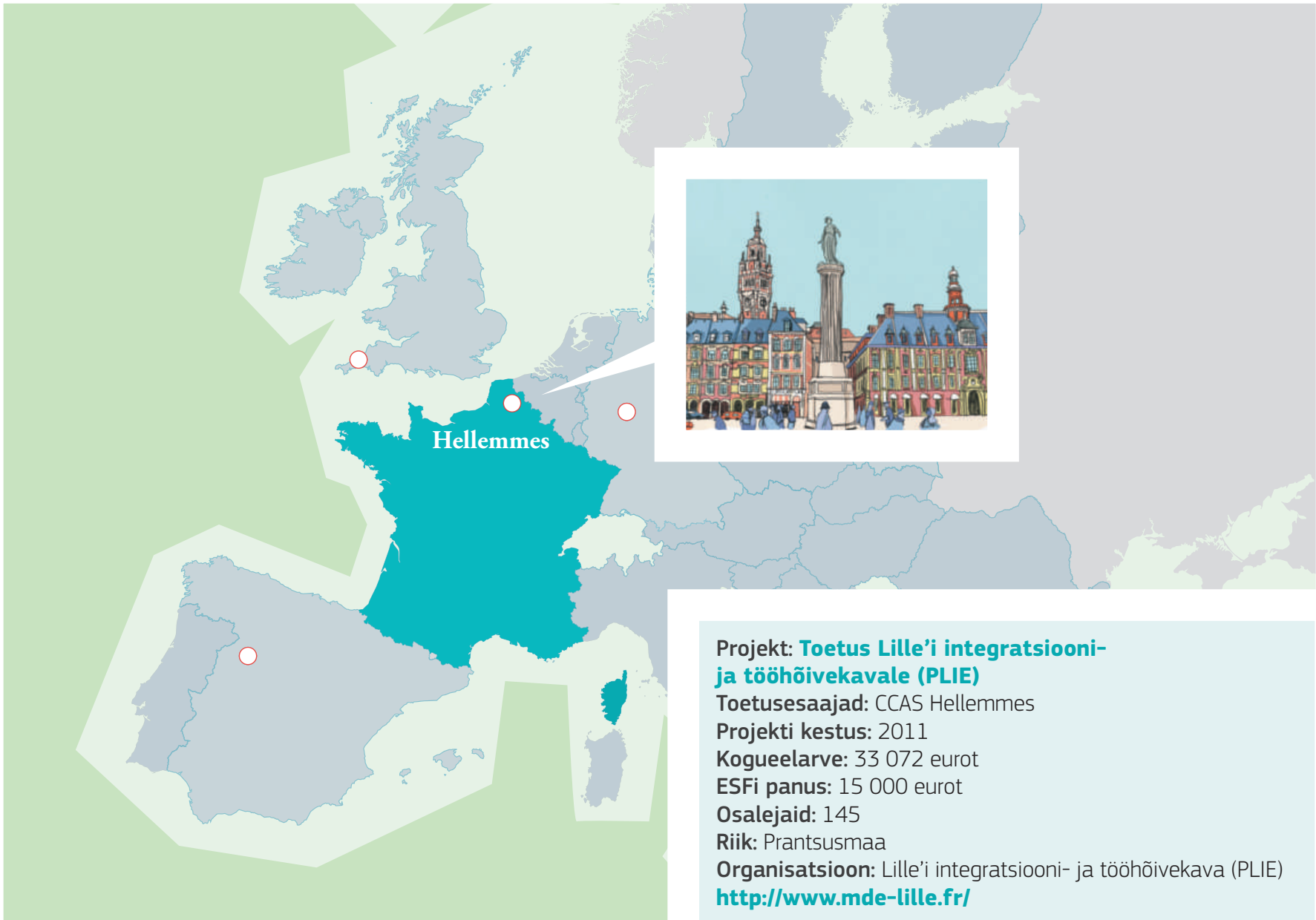
Brigitte, James, Nauras, Ebrahim, Anna, Jolanta ja Carlos on seitse eurooplast, kes esindavad tänast Euroopat, seitse väga erinevat elukäiku, mida seob üks ühine tegur. Oma elutee teatud järgus on kõik nad saanud Euroopa Sotsiaalfondilt (ESF) abi tööalaste eesmärkide saavutamiseks.

Kui loete nende lugusid ja vaatate nende videoid ESFi veebilehel, siis näete, et ESFist toetust saanud projektid erinevad nii olemuselt, mahult kui ka eesmärkidelt ning puudutavad inimesi väga erinevatelt elualadelt: noori ja eakamaid töötajaid, üliõpilasi, alustavaid ettevõtjaid jne.

Igal aastal saab sellist toetust üle kümne miljoni inimese. Miks ei võiks ka Teie nende hulka kuuluda?

Lisateavet leiate ESFi veebilehelt: <http://ec.europa.eu/esf>

*ESF investeerib inimestesse.
Inimesed on ju kahtlemata Euroopa suurim rikkus.*

Hellemmes

Projekt: Toetus Lille'i integratsiooni- ja tööhõivekavale (PLIE)

Toetusesaajad: CCAS Hellemmes

Projekti kestus: 2011

Kogueelarve: 33 072 eurot

ESFi panus: 15 000 eurot

Osalejaid: 145

Riik: Prantsusmaa

Organisatsioon: Lille'i integratsiooni- ja tööhõivekava (PLIE)

<http://www.mde-lille.fr/>

Brigitte

on hooldusõde hooldekodus

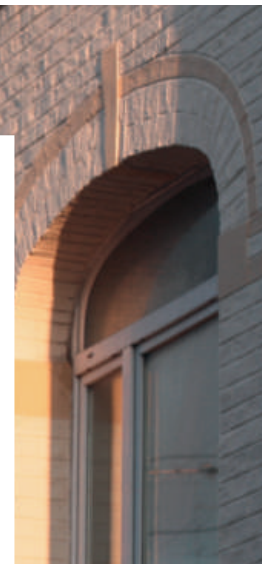
Sihtkoht
Hellemmes

<http://ec.europa.eu/esf>

Tegudeinimene

Avatud uks

Elame koos abikaasaga töölistele ehitatud vanas elumajas Hellemmes'is, Lille'i lähedal Põhja-Prantsusmaal. Meie majal on endiselt ees algne välisuks. See on meie tänaval ainus, mis on alles jäänud. Kõik naabrid on oma majadel välisused uutega asendanud. Aga see pole ainus, mis meie naabrite arvates on meie juures erilist. Minu abikaasa on endine maadleja ja veoautojuht, kes jäi buldooseri alla ning tegeleb nüüd ponidega – kaugeltki mitte igav elulugu. Kui lisada veel asjaolu, et läksin 60aastaselt taas kooli, siis küllap mõistate, miks meist siinkandis lugu peetakse.

Ristsõnamõistatused

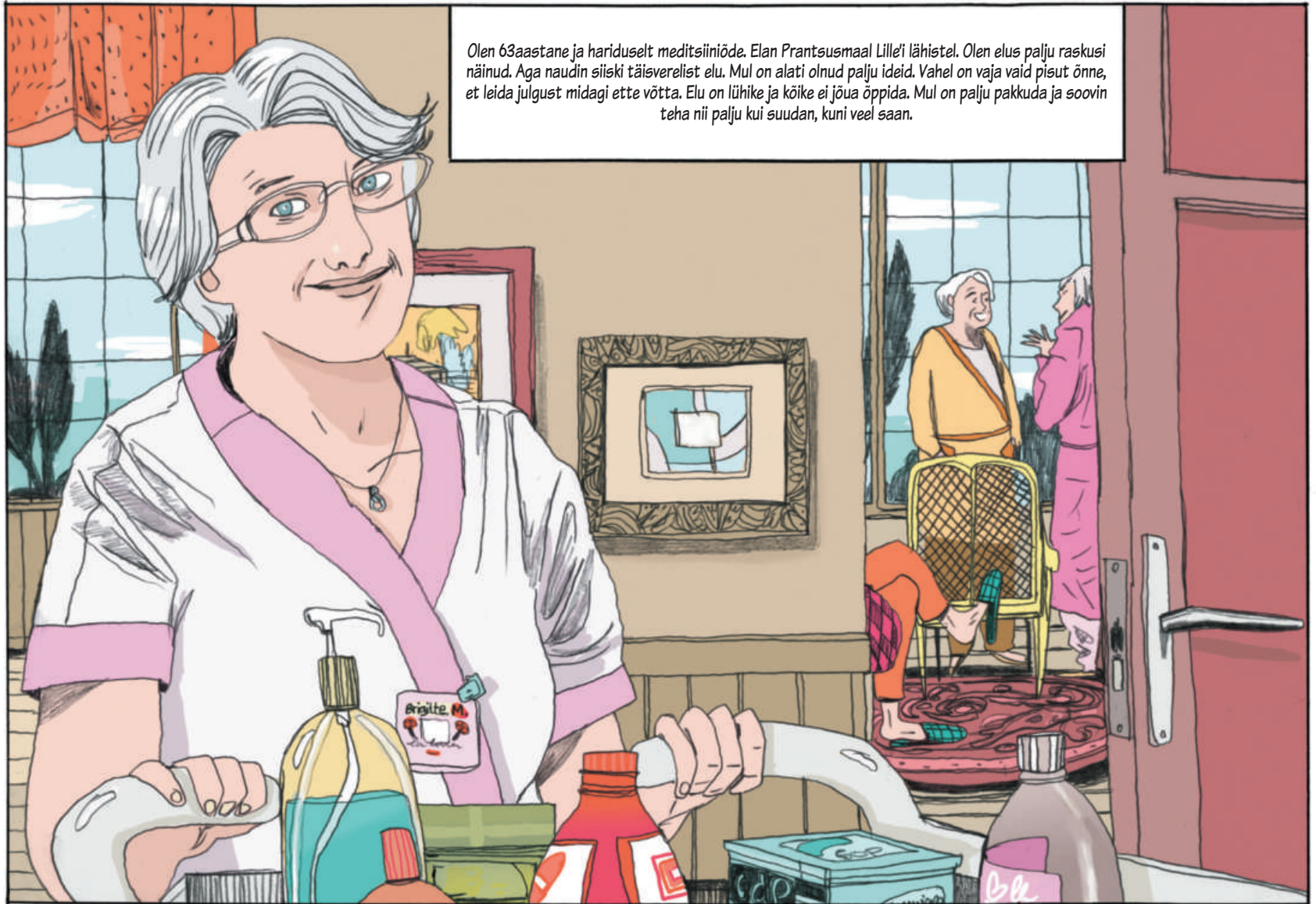
Armastan käia patareisid laadimas kodulähedases François Mitterrandi pargis. Mu abikaasa ei saa pikki jalutuskäike teha ja seepärast käin ma seal üksi. Käin meelsasti ka basseinis ujumas ja Lille'is vaateknaid imetlemas. Kodus hoolitsen ma oma abikaasa eest, sest tal on raskusi igapäevatoimetustega. Ta peab pidevalt valuvaigisteid võtma. Lõõgastumiseks lahendan ristsõnamõistatusi ja vaatan telerit. Mulle meeldib ka toekaid roogi valmistada, näiteks endiivia vormirooga, friikartuleid ja pajapraadi. Kahjuks ei saa ma enam eriti reisida. Aga mul on kauneid mälestusi Normandia maakohtade külastamisest, mäletan sealsete õuna- ja piniäedade lõhna.

Kõik pardale!

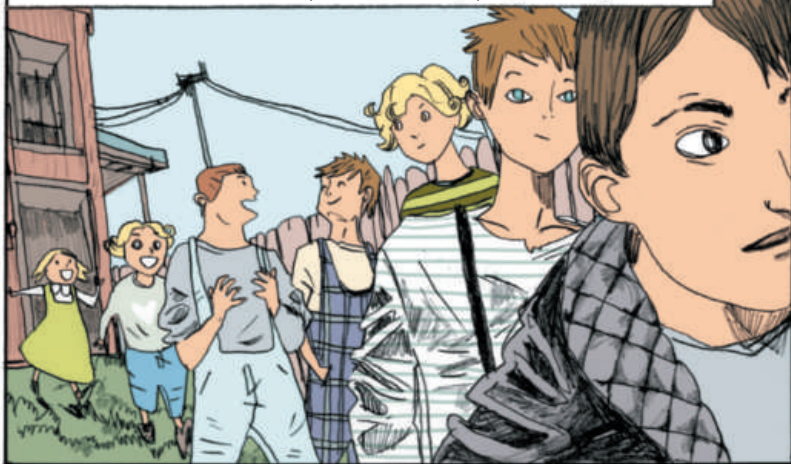
Pärast Francise õnnetust hakkasime ponisid kasvatama. Mu lapselaps oli sellest väimustuses: ta armastab väga loomi. Vahel on küll raske, aga oleme juba kord nii otsustanud. Loomade eest hoolitsemiseks on mu abikaasa sunnitud toast välja minema ja see on teda väga palju aidanud. Nädalavahetustel sõidutame lapsi ponikaarikuga – tore võimalus meelt lahutada. Küsime lapsevanematelt ainult väikest tasu ponidele toidu muretsemiseks.

Olen 63aastane ja hariduselt meditsiiniõde. Elan Prantsusmaal Lille'i lähistel. Olen elus palju raskusi näinud. Aga naudin siiski täisverelist elu. Mul on alati olnud palju ideid. Vahel on vaja vaid pisut õnne, et leida julgust midagi ette võtta. Elu on lühike ja kõike ei jõua õppida. Mul on palju pakkuda ja soovin teha nii palju kui suudan, kuni veel saan.

Mu vendadest on ainult kaks veel elus. Mina olen pesamuna, meid oli kokku kuus.
Tollal oli elu hoopis midagi muud kui praegu.

Mängisime iga päev iga ilmaga kohalikul prügimäel.

Millega teie küll hakkama olete saanud?

Olete kõik räpased nagu notsud. Brigitte, too küürimishari.

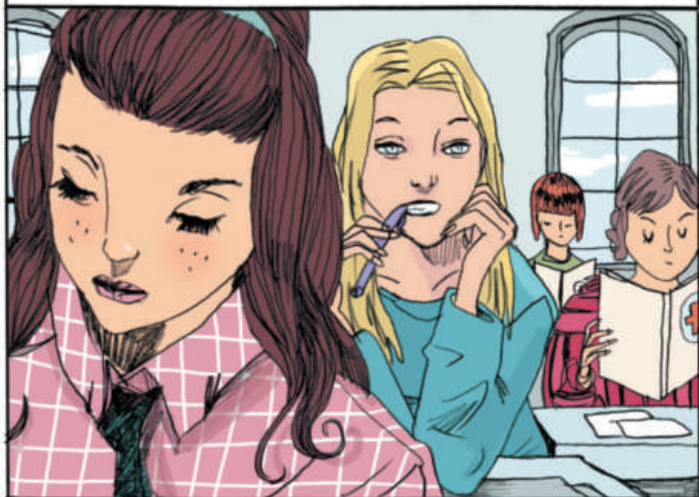

Mu ema oli tugev isiksus. Ta ütles ikka: „Võtan kätte ja hakkan pihta, eks pärast näeb, mis saab“. Ta tegutses lakkamatult. Tema tegutsemislust kiskus kaasa ja ta oli väga emotsionaalne. Tahtsime kõik tema moodi olla.

Ole hea. Vahviid
su lastele, just
küpsetasin.

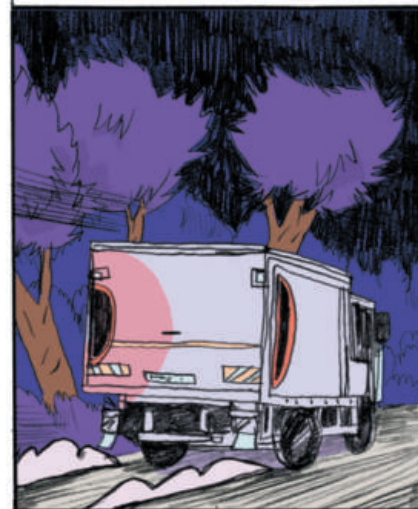
18aastaselt läksin meditsiiniakadeemia psühholoogiat õppima. Loobusin kahe aasta pärast. Olin liiga noor. Mulle sündisid lapsed.

Mu abikaasa oli veoautojuht. Asutasin oma veoettevõtte.

Autoroolis oled üksik. See pole elu, millest unistasin.

Mu veoettevõtte tegutses 13 aastat, aga siis ei tulnud enam toime. Mind kaevati kohtusse.

Mul on väga kahju. Ma tõesti püüdsin...

Te pole midagi valesti teinud.

Sain uuesti jalad alla. Mõned meist asutasid uuesti väikese firma.

Aga 1997. aastal juhtus mu abikaasal õnnetus: ta jäi buldooseri alla.

Pea vastu, sa saad terveks!

Aitasin oma abikaasat nii hästi, kui suutsin. Selle peale tahtsin taas tervishoiu ja sotsiaalabi valdkonda naasta. Loobusin tööst veonduse alal, et saada isiklikuks hooldajaks.

Ostsin poni nimega Charlotte. Tal on üks silm pruun ja teine sinine. Tahtsin sellega oma abikaasat aidata, et tal oleks midagi teha. Loomad vajavad inimesi.

60aastaselt leidsin endale uue väljakutse. Järsku avastasin, mida ma tahan.

Sul pole kvalifikatsiooni, ära puutu midagi!

Läksin uuesti kooli, et õppida meditsiiniõeks. Sotsiaalabikeskus aitas mind, sest mul polnud sissetulekut. 60aastaselt pole õigust töötü abiraha saada. Sa oled pensionär.

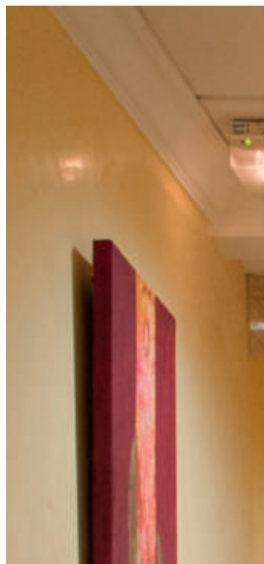

Lõpetasin kooli ja leidsin kiiresti töö hooldekodus Les Orchidées. Seal mulle meeldib, tunnen, et olen nagu uuestisündinud.

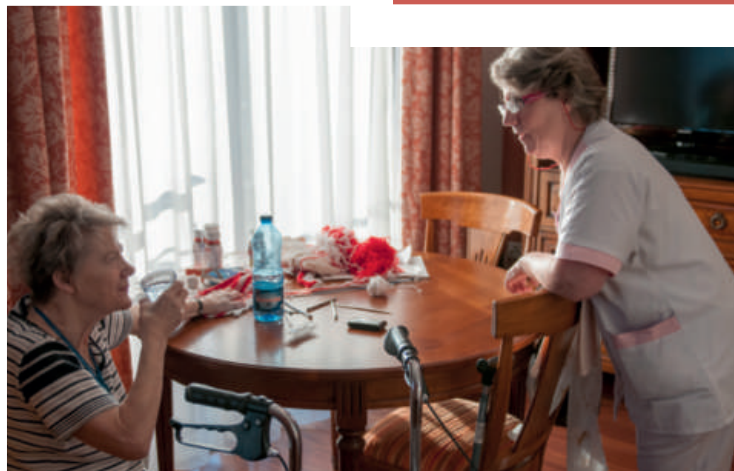

Meil on õigus õppida, hoolimata vanusest. Otsustasin oma eluga edasi minna.

Kingitus iseendale

Näpud põhjas

Uuesti õppima minnes tulin töölt ära. Nii ei olnud mul enam sissetulekut. Leidsin organisatsiooni, mis maksis mu õpingute eest. Aga ainult sellest ei jätkunud. Läksin siis sotsiaalabikeskusesse, kus kohtusin Valérie ja Aziziga. Nad aitasid mind: Euroopa Sotsiaalfondi toetus laskis mul õpingud lõpule viia. Kui kahtled endas, pead end siiski kokku võtma ja mitte meelt heitma. Alati on võimalik leida toetust, mis aitab toime tulla. Tuleb vaid õige abistaja üles leida. Keegi pole läbinisti lootusetus olukorras. Pead end tundma õppima ja mõistma, et me kõik vajame üksteist.

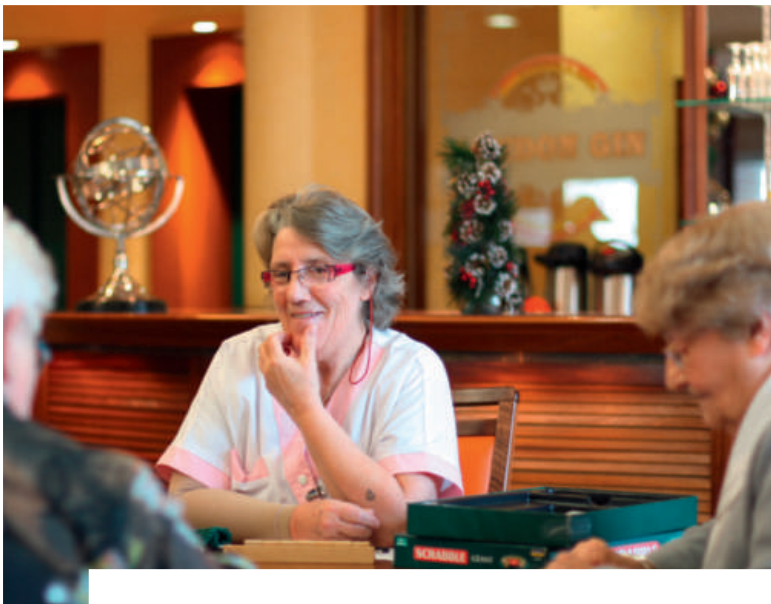
Kogu südamest

Kui Les Orchidées võttis minuga ühendust, ei kahelnud ma hetkegi. Mulle meeldis seal algusest peale. Tööle asudes imestasid inimesed mu vanuse üle. Aga mind võeti kiiresti omaks. Tunnen end seal suurepäraselt. Sealsed elanikud on minu vastu väga kenad. Teeme ikka nalja ja lobiseme mõnusalt. Olen vahetu ja südamlilik inimene. Elanikud ütlevad mulle sageli, et ma loon seal hea meeleolu, varem oli seal tuim ja hall. Püüan nende tuju üleval hoida. Ja nende lahkus läheb mulle alati südamesse.

Ei, aitäh

Mulle meeldib teistele head teha. Ütlen ikka, et anda on lihtsam kui võtta. Kui saad midagi, siis pead tänama. Tänamine ei tule mul hästi välja, sest kipun olema ülearu emotsionaalne ja liigagi tänulik. Tunnen end paremini, kui saan ise head teha: aidata hea tuju, tegutsemislusti ja armastusega. Aitan neid, kes seda vajavad, ükskõik kas siin või kuskil mujal. Olen väga vahetu ja mulle meeldib inimestega lähedane olla. Laulame ja mängime koos. Ma teen nendega nalja ja naer annab kõigile hea enesetunde.

Elukogemused

Saan paljude elanikega hästi läbi, sest nad on lihtsad inimesed. Vahel räägime tõsistest asjadest, aga lõpuks lagistame ikka naerda. Isegi kõige kinnisemad lubavad mul end aeg-ajalt aidata, sest nad võtavad mu vanuse tõttu omaks. Eks mu elukogemused aitavad sedasi kontakti leida. Mu elu on olnud väga vaheldusrikas ja ma tean pisut kõigist maailma asjadest. Noored ei mõista alati vanu inimesi. Mina suudan teatud asjadega leppida paremini kui nooruke koolilõpetaja. Oskan inimestega paremini läbi saada.

Täiskäigul edasi

Minu töö meeldib mulle väga. Tahan seda teha, kuni mul on vähegi midagi pakkuda. Nüüd, kus mul on hakanud nii hästi minema, ei kavatse ma lõpetada, kuigi mingil määral peaksin võib-olla piiri pidama. Mul on veel palju plaanis. Tahaksin õppida viipekeelt. Ma vehin nagunii kogu aeg kätega ja küllap seegi aitab! Tahaksin ka laste eest hoolitseda. Oleks hea, kui saaksin keskkooli lõpetada. Olen sellest viimase kümne aasta jooksul palju mõelnud. Lisaks tahaksin õppida inglise ja saksa keelt. Mul on juba raamatud valmis, millega algust teha.

Newquay

Projekt: XtraVert, mida viib läbi Tõeliste Ideede Organisatsioon (Real Ideas Organisation, RIO)

Toetusesaajad: töötud noored

Projekti kestus: juuni–august 2009

Kogueelarve: 104 902 eurot

ESFi panus: 16 733 eurot

Osalejaid: 11

Riik: Ühendkuningriik

Organisatsioon: Tõeliste Ideede Organisatsioon (Real Ideas Organisation, RIO) <http://xtravert.realideas.org/>

James

on rularadade konstrueerija

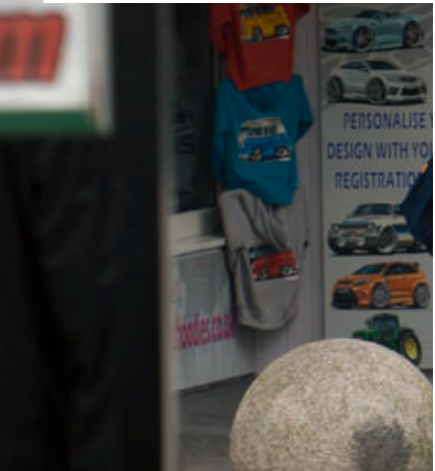
Sihtkoht
Newquay

<http://ec.europa.eu/esf>

Ekstreemspordi- huvilised

Meri

Ma olen sündinud ja üles kasvanud Newquays, kus elan ka praegu koos oma tüdrukuga. Seal elab mu isa, seal on ka kõik mu sõbrad ja sugulased. See on ekstreemspordi linn. Newquay kesklinn on aastaringelt lainelaudurite ja rulatajate kogunemispaiik. Isegi kaupluste vaateaknad on kujundatud sel teemal. Mulle meeldivad kõik välispordialad, aga mitte külm ilm. Seepärast sõidan lainelauaga ainult suvel. Mu sõbrad on minust vapramad ja sõidavad lainelauaga igal aastaajal.

Sõbrad kogu eluks

Sõbrad on mulle väga tähtsad: veedame koos aega pubis ja mere ääres, kuulame muusikat ja sõidame lainelauaga. Suvel on sageli festivale. Mulle meeldib ka sõpradega kalal käia. Aga kõige enam seob meid kirk rulasõidu vastu, oleme tihedalt kokkuhoidev rulasõitjatest sõpruskond. Rulaga võib sõita igas vanuses ja teeme seda kõik koos samades parkides. Rulasõidu kaudu olen tutvunud paljude inimestega ja saanud väga häid sõpru.

Laineharjal

Lainelauaga sõitmine tekitas minus huvi reisimise vastu. Olen käinud lainelauaga sõitmas ka eksootilistes kohtades, nagu Tai ja Indoneesia. Sellel spordialal pole keele- ega kultuuritõkkeid. Usun, et just lainelauaga sõites tekkiv vabaduse tunne ühendab lainelauasõitjaid kogu maailmas: kui oleme merel, kaovad kõik pinged. See on tegelikult üks eneseväljenduse viis. Lainelauasõitjad suhtlevad omavahel lihtsalt ja loomulikult, olgud nad algajad või meistrid.

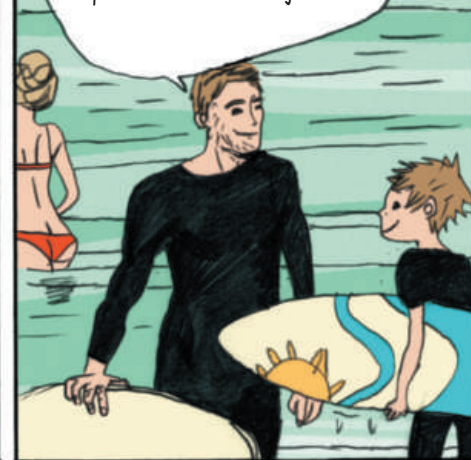
Olen 23aastane. Olen laudsepp ja mulle meeldivad ekstreemspordialad, näiteks rula, lainelaua ja lumelauaga sõitmine. Elan ja töötan Newquay linnas Ühendkuningriigis. See on lainelauasõitjate linn nii suvel kui ka talvel. Mul on väga vedanud, sest mu töö on otseselt seotud mu huvialaga: ma konstrueerin ja ehitan rularadasid ning parke. Kogu mu elu on seotud rulasõiduga!

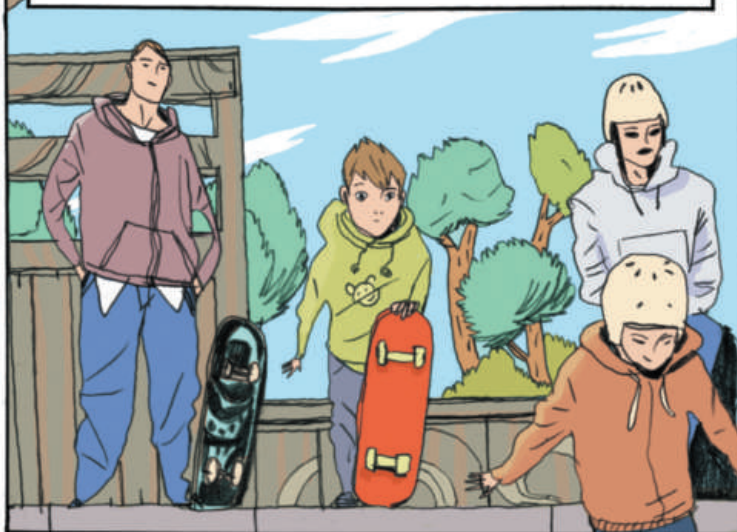
Mu isa oli kirglik lainelauasõitja ja naktas sellega ka mind.

James, mul pole sulle enam midagi õpetada! Sa oskad kõike juba ise!

Oma esimese rula sain päris pisikesena. Õppisin sellega ise pargis sõitma – seda juba koolis ei õpi.

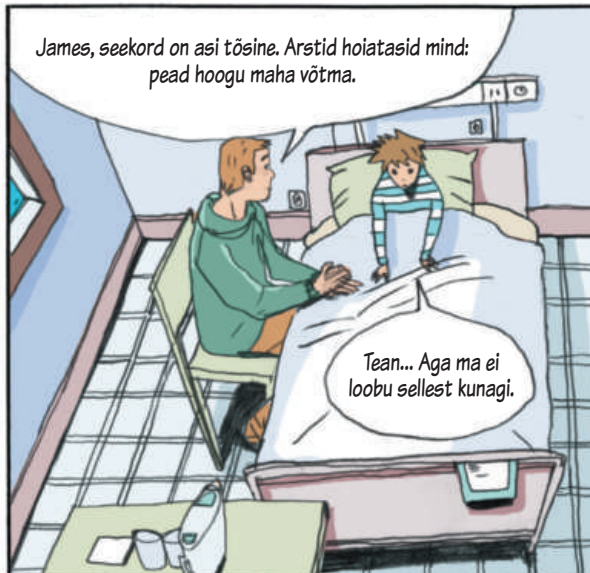

Rulasõit on kirglik ala. Oleme oma rula külge nagu liimitud, isegi sööme ja magame sellega.

Aga selle löbu eest peab kallist hinda maksma. Ma ei jõua murtud luid kokkugi lugeda. Ükskord ärkasin haiglas päev pärast kukkumist.

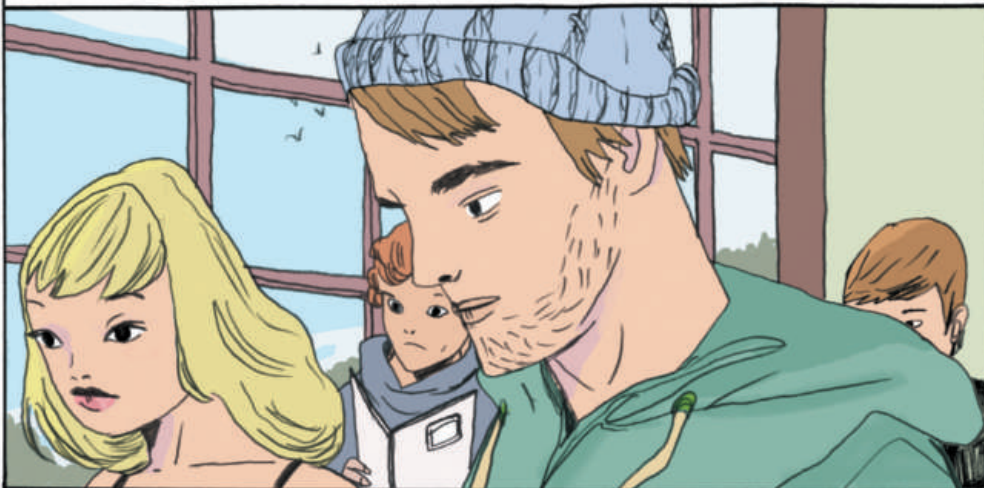
James, seekord on asi tõsine. Arstid hoiatasid mind: pead hoogu maha võtma.

Rulasõit on nagu haigus. Sellest ei ole kerge lahti saada. Kahe aasta pärast võtsin jälle rula välja. See on ohtlik ala, aga annab tõelise adrenaliinilaksu!

Rulasõit aitas mul edasi õppida. Mul on raske keskenduda, sest olen düslektik. Pärast kooli aitas rulasõit mul pingeid maandada.

Õppisin turismi, sest tahtsin maailma näha. Olen alati palju reisinud nii pere kui ka sõpradega. Aga kool jäi pooleli, sest teooriat oli liiga palju.

Järgmiseks õppisin kokandust, sest tahtsin töötada kokana lumelauakeskuses. Töötasin ühes suures Newquay hotellis.

Tee meile midagi head, eks ole?

Jah, hea küll, laiskvorstid, minge ja lõbutsege!

Mulle meeldis süüa teha, aga mulle ei sobinud tööaeg. Olin terve päeva köögis, samal ajal kui sõbrad sõitsid väljas rula ja lainelauaga. Siis töötasin mõnda aega baarides ja kauplustes.

Olin segaduses. Mul polnud õiget ametit. Siis palus isa mind endale appi. Ta otsustas ise puumaja ehitada. See oli minu jaoks uus kogemus ja võimalus puutööd õppida.

Kas sa XtraVerti kursustest oled kuulnud?

Jah, tädi. Hea mõte! Rulasõit ja puutöö on mõlemad mu lemmikud!

Nii ma liitusingi Xtraverti
tiimiga.

Nelja kuuga sain selgeks laudsepatöö
põhialused.

Õppisin rulaparke ja rampe ehitama.

Kursuse lõppedes võeti mind tööle.

Nüüd teen tööd, mida armastan. Koos oma
sõpradega. Elu läheb ülesmäge!

Õigel teel!

Puutöö

Algul mind laudsepatöö eriti ei huvitanud. Pidasin seda igavaks. Aga see on mulle väga meeldima hakanud. Laudsepatöö ei tähenda ainult puidu nikerdamist ja kokkukruvimist: selles on põhiline kavandamine ja loovus. Väga tähtis on ka valida vastavalt otstarbele õige puit. Rularadade jaoks kasutame kindlat liiki vineeri, mis on elastne ja väga tugev.

Oskuste edasiandmine

Noored, keda ma õpetan, meenutavad mulle mind ennast. Nende küsimustes ja vigades tunnen ära iseenda. Algul pole neil endasse erilist usku. Aga siis hakkavad asjad kiiresti sujuma. Mõni otsustab isegi ülikooli minna. Õpetame neile laudsepatöö põhialuseid. Algul valmistavad nad tooli, mille saavad pärast endale. Minu suur eelis on see, et olen neist vaid mõni aasta vanem. Saan neile öelda: „Teate, olin kolm aastat tagasi täpselt samas olukorras ja sain hakkama. Nüüd on mul täiskohaga töö.”

Stardiplats

Oleme Matti ja Jackiga kirglikud rulafännid. Aga rulasõiduga seotud töö leidmine oli meie jaoks täielik utoopia. Pärast XtraVerti kursust avastasid projekti korraldajad, et inimestele meeldisid meie tehtud rularajad ja sellega oli võimalik raha teenida. See oli kolm ja pool aastat tagasi. Nad võtsid meid tööle. Saime ülesandega edukalt hakkama. Praegu müüme oma rularadasid kogu Ühendkuningriigis nii eraisikutele kui ka omavalitsustele.

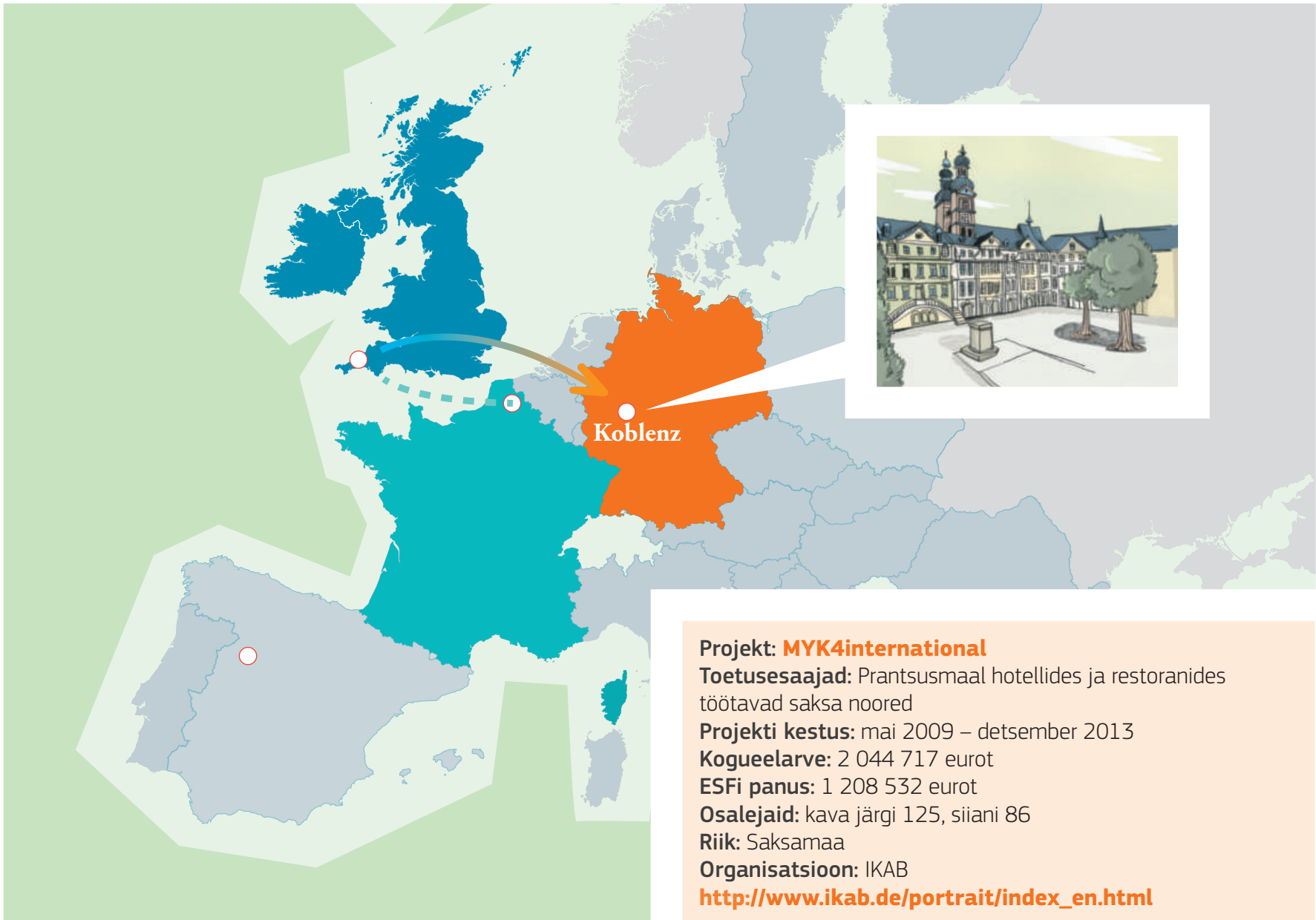
Äraproovitud

Alati on väga põnev midagi uut ehitada. Kui hakkame projektiga lõpule jõudma, ei jõua me ära oodata, et saaks rula selga hüpata ja raja järele proovida. Rajad on alati erinevad ja isemoodi filinguga. See lõplik katsetamine on ilmselt mu töö parim osa, siis saavad kõik rula peale ja täiega sõita!

Uus elujärk

Ilma Euroopa Sotsiaalfondita poleks ma kindlasti nii kaugele jõudnud. Küllap ma poleks kunagi isegi laudsepatööd õppinud. Kõik meie esimestel kursustel osalenud, sealhulgas mu töökaaslased Matt ja Jack, on oma elus midagi saavutanud. XtraVerti programm muutis paljude inimeste elu. Paljud noored ja täiskasvanud soovivad oma elus midagi ette võtta, kuid nad ei saa selleks võimalust.

Projekt: MYK4international

Toetusesaajad: Prantsusmaal hotellides ja restoranides töötavad saksa noored

Projekti kestus: mai 2009 – detsember 2013

Koguelarve: 2 044 717 eurot

ESFi panus: 1 208 532 eurot

Osalejaid: kava järgi 125, siiani 86

Riik: Saksamaa

Organisatsioon: IKAB

http://www.ikab.de/portrait/index_en.html

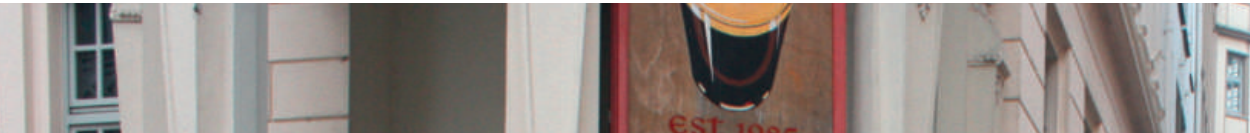
Nauras ja Ebrahim

on kokaõpilased

Sihtkoht **Koblenz**

<http://ec.europa.eu/esf>

Üks suur pere

Otse asja juurde

Elan Koblenzist kolme kilomeetri kaugusel asuvas kortermajas. Mul on juba kaks aastat Saksamaa kodakondsus, kuid ma ei tunne end ikka veel päris kohalikuna. Kui mult küsitakse, kust ma pärit olen, tahan alati instinktiivselt öelda, et Iraagist. Aga see on pigem tundeühendus, sest mulle tõesti meeldib Saksamaal. Ma räägin saksa keelt, mu sõbrad samamoodi. Olen väga tänulik kõige eest, mis see riik, kes mu vastu võttis, on mu heaks teinud. Jalgpallivõistlustel toetan alati Saksamaa meeskonda.

Vooluga kaasa

Ilusa ilmaga meeldib mulle puhkepausi ajal koos oma sõbra ja töökaaslase Ebrahimiga Reini või Moseli jõe kaldal istuda, midagi süüa ja klaasike veini juua. Mu töö on väga väsitav. Sellegipoolest leian alati aega õhtuti endale süüa teha. Teen lihtsaid toite, aga olen väga nõudlik valmistamise ja toiduainete kvaliteedi suhtes. Mulle meeldib katsetada uusi kastmeid ja suppe.

Kalapüük

Praegu tunnen end täiesti sakslasena ja Saksamaa ühiskonna liikmena. See võttis kaua aega – tervelt 12 aastat! Töö tõttu pole mul huvialadeks eriti aega, aga mulle meeldib mõne järve või Reini ääres kala püüda. Vahel mängin kitarri. Pärast tööd läheme töökaaslastega sageli välja, teeme mõned joogid ja lahutame meelt. Oleme nagu üks suur pere.

Minu nimi on Nauras. Olen 26aastane. Olin seitsmene, kui me koos vanemate, kahe venna ja õega Bagdadist lahkusime. Ma õpin Koblenzis kokaks. Spetsialiseerun magustoitudele. Kokandus on mu pääs laia maailma. Tahaksin end Sveitsis täiendada, samuti Aasias ringi käia ja vaadata, kuidas seal elatakse. Kunagi võiks mul olla oma restoran, näiteks Hispaanias. Seal on köögiviljadel hoopis teine maitse.

Minu nimi on Ebrahim. Lahkusin Iraanist sõjaväeteenistuse ajal, kui olin 17aastane. Ema aitas mul põgeneda. Nüüd elan Koblenzis. Töötan koos Naurasega, me mõlemad alles õpime ametit. Gastronomiamia on minu jaoks palju enam kui vaid huviala, see on kogu mu elu. Vaadates tagasi oma saavutustele, tunnen uhkust, et olen juba nii palju suutnud ära teha.

Mu mälestused kodumaast on seotud sõjaga. Meie elukoht Bagdadis sai pommitabamuse. Siis elasime viis aastat Jordaaniast, olime poliitilised pagulased. Elasin seal kuni 13aastaseks saamiseni.

Mu vanemad on alati väga armastanud süüa teha. Mina kokkan harva, sest neil tuleb see minust paremini välja! Olen oma isalt palju õppinud. Ta valmistab väga tervislikke roogi. Just tema pärast tahtsingi kokaks õppida.

Algul, kui Saksamaale tulin, oli mul raske. Kujutasin seda ette halli ja igava riigina. Igatseen päikest ning pidin õppima keelt ja vasakult paremale kirjutamist.

Koolis naersid teised lapsed mu üle, sest rääkisin saksa keelt halvasti. Aga kunstõpetuses ja geograafias olin tugev. See tegi teised kadedaks.

15aastaselt läksin baari tööle, sest vajasin raha.

Kaks õlut,
olge lahked!

Tööhõivekeskuses pakuti võimalust osaleda koolitusel
ja õppida kokaks.

Ma ei uskunud seda: see tundus liiga hea, et olla tösi. Aga siis olin paar nädalat
Bordeaux's praktikal. See meeldis mulle väga.

Nauras,
klopi munad
tihedaks
vahuks.

Nüüd on mul juba kaks aastat Saksa pass. Kõõgimeeskond on nagu oma pere.
Nad on mu omaks võtnud, kuigi see on peamiselt meeste ala. Kõik teavad, kui
häid šokolaadikooke ma teen. Aga retsepti ei avalda ma kellelegi!

Ma ei tahtnud sõjas surma saada. Läksin jalgsi läbi Türgi, Bosnia ja Hertsegoviina, Horvaatia ning Sloveenia. Rändasin kokku 21 päeva. Itaalias kohtusin oma vennaga ja ta viis mu Saksamaale.

Me polnud viis aastat teineteist näinud. Ma ei tundnud teda kohe ära. Kui istusin ta autosse, jäin kohe magama. Ma polnud mitu päeva sööma saanud.

Alguses oli mul Saksamaal raske: pidin alustama päris algusest. Mul ei olnud üldse mitte midagi. Pidin mitu aastat tööloba ootama. Mul ei lubatud ka õppida.

Vestlus tööhõivebüroos rabis mind heas mõttes. Kõik hakkas laabuma, kui käisin Prantsusmaal Bordeaux's praktikal.

Ühtäkki olin end leidnud. olin endas kindel ja enda üle uhke. Ma suudaksin olla eeskujuks oma pojale, kes sündis Saksamaal.

Võtan sibulad enda peale.

Aitäh, Nauras.

Elan nüüd siin, kuigi südames igatsen veel Iraani järele. Mul oli õnnelik lapsepõlv ja helged mälestused oma kodumaast. Minu isa elab endiselt seal.

Mõne aasta eest käisin Iraanis. Valitsus oli lõpetanud mu tagaotsimise. Lähen kunagi kindlasti tagasi. Võib-olla avan seal hotelli, miks ka mitte.

Oled tublisti edasi jõudnud, mu poeg.

Aga praegu on peamine õppida. Tahan reisida ja omandada uusi oskusi Aasias, Hiinas või Jaapanis. Mulle meeldib, kuidas nad puu- ja köögivilju nikerdavad ning koorikloomi ja kala küpsetavad. Mul on veel palju õppida.

Maitseed ja värvid

Koka soovitused

Minu tööpäev köögis algab kell kaheksa, kui peame kogu meeskonnaga nõu: räägime päevakavast ja retseptidest ning jagame ülesandeid. Tavaliselt oleme kolmekesi: üks tegeleb eelroogade, teine praed ja lisanditega ning kolmas magustoitudega. Mina eelistan teha praade või magustoitu.

Roogade kavandamine

Toiduainetega tegeledes mõtlen alati nende maitse peale ja sellele, kuidas neid toidus kasutada. Jälgida vaikselt kliendi reaktsiooni, kui ta muu toitu maitseb, eriti kui olen katsetanud midagi uut või ebatavalist. Püüan alati ka toidu välimusele tähelepanu pöörata. Tahan kõike täiuslikult teha. Üritan ka oma töökaaslast innustada.

Grand cru

Tööhõivekeskus ja Euroopa Sotsiaalfond võimaldasid mul õppida. See tundus liiga hea, et olla tösi. Ma ei uskunud seda. Prantsusmaal Bordeaux's praktikal käies õppisin väga palju. Omandasin erinevaid töövõtteid ja lähenemisi toiduvalmistamisele. Mulle on alati meeldinud küpsetada ja magustoite teha. Tänu sellele projektile sain teada, et köögis on ka palju muud, mis mind huvitab.

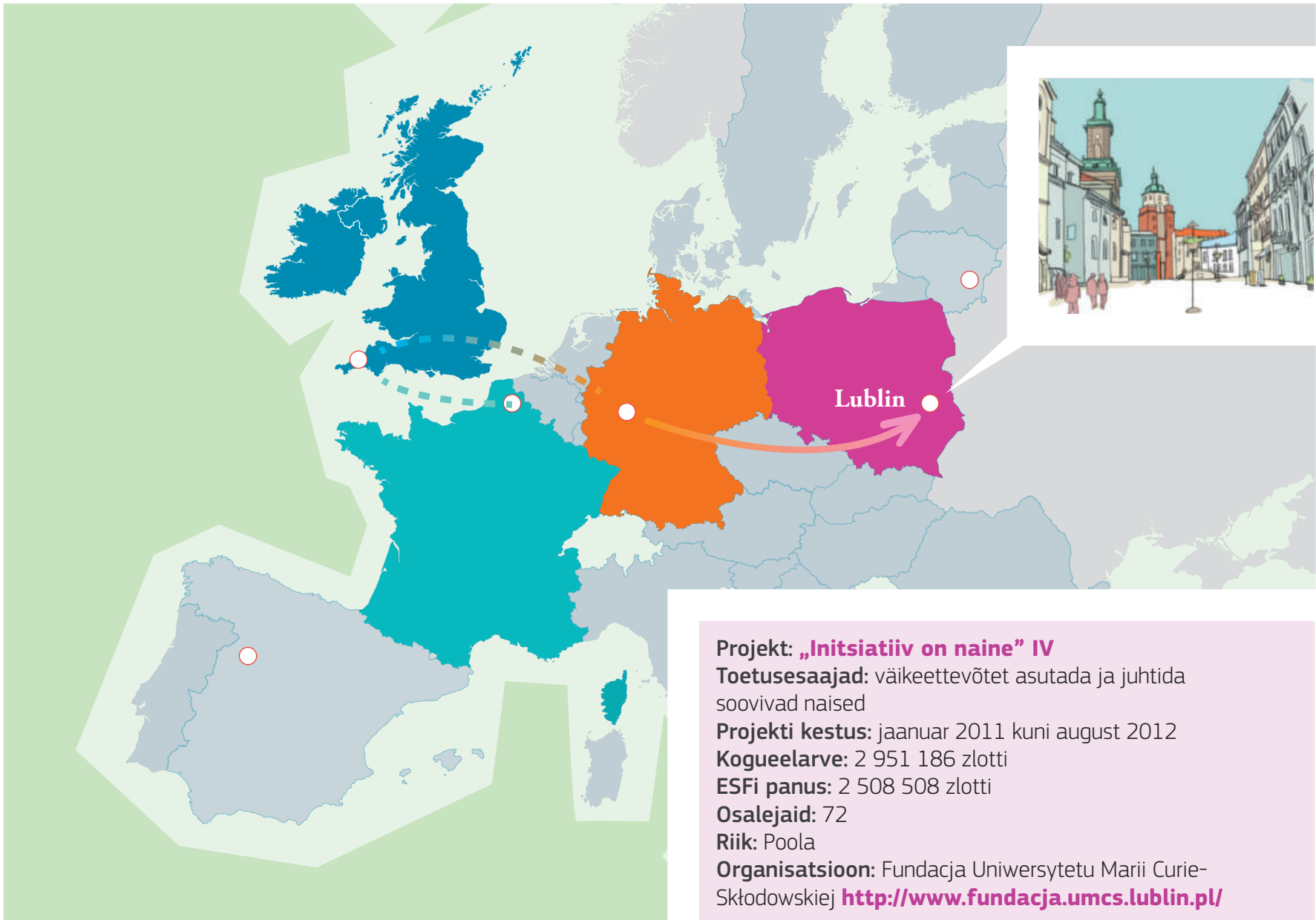
Eksperimentaalne kokandus

Koolituse juures meeldis mulle kõige enam see, kuidas inimesed uskusid minusse ja mu võimetusse. Köögis uusi asju, uusi maitsekombinatsioone proovides meeldib mulle kõige rohkem see, kui inimesed mu roogi naudivad. Mulle meeldib erilisi roogi päris algusest lõpuni välja mõelda ja klientidele muljet avaldada.

Elu täiel rinnal

Projekt MYK4international muutis mu elu. Uskumatu, et Euroopa toetab noori selliste koolitusvõimalustega. Elan nüüd täiel rinnal. Armastan väga oma tööd ja tunnen, et minust on kasu. Mu elu on väga positiivselt edenenud. Köögis tunnen end kui kodus.

Anna

on lastesõime omanik

Sihtkoht **Lublin**

<http://ec.europa.eu/esf>

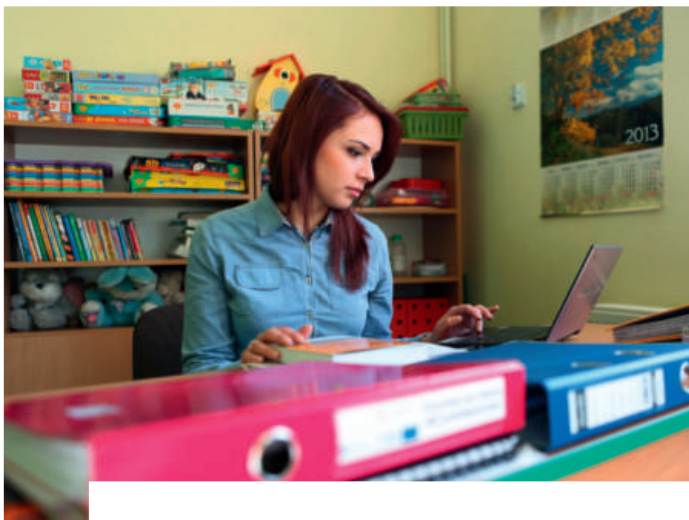

Salaaed

Sõõm värsket õhku

Olen 25aastane. Elan oma vanematega Lublini lähedal asuvas külas. Kunagi proovisin elada ka linnas oma venna ja ta tudengitest sõprade juures, kuid taipasin peagi, et olen selleks liiga vana. Üliõpilaste elustiil ja hilisõine pidutsemine ei sobi tööl käimisega eriti kokku. Aga ka maaelu muutub üsna kiiresti tüütuks. Seepärast on mul kombeks teha risti vastupidi enamikule inimestele, minnes nädalavahetusteks linna.

Täielikud vastandid

Minus on mitu erinevat tahku: ühest küljest olen väga korralik, asjalik ja vastutustundlik, mulle meeldib kõik kontrolli all hoida. Selle tõsisema poole tasakaalustamiseks on mul hoopis teistlaadi harrastusi. See selgitab ka mu huvi ekstreemspordi vastu: ma vajan oma elu tasakaalustamiseks adrenaliini. Unistan lohesurfist ja langevarjuhüpetest, käin peaaegu iga päev jooksmas (mulle väga meeldib tervisejooksu teha).

Kirglik rändur

Mul on Varssavis palju sõpru. Aeg-ajalt ma „kaon” ja lähen neid vaatama. Käime koos vabaõhukontsertidel ja festivalidel ning kuulame rokkmuusikat. Kuna olen iseenda peremees, saan oma aega kasutada just nii, nagu soovin. Käin ka välismaal reisimas. Olen viis korda Itaalias käinud, sealhulgas kolm korda Roomas. Mulle väga meeldib Itaalias. Minu Itaalia-vaimustusele pani aluse üks mu õpetajatest. Olen õppinud itaalia keelt ja räägin seda vabalt.

Olen 25aastane. Ma asutasin Lublini eeslinnas lastesõime. Õppisin õigusteadust ega osanud ettegi kujutada, et kunagi sellise töö peale satun. Õpingute ajal töötasin lasteaias ja mõistsin, et see töö on mu kutsumus: see pakub eneseteostust ja vabadust. Mulle meeldib päevast päeva lastega tegeleda.

Mul pole lapsepõlvest erilisi mälestusi. Vanemad räägivad, et olin lärmakas ja tundlik väike tüdruk, kellele meeldis olla tähelepanu keskses.

Nende jutu järgi rahunesin ma lõpuks õnneks maha...

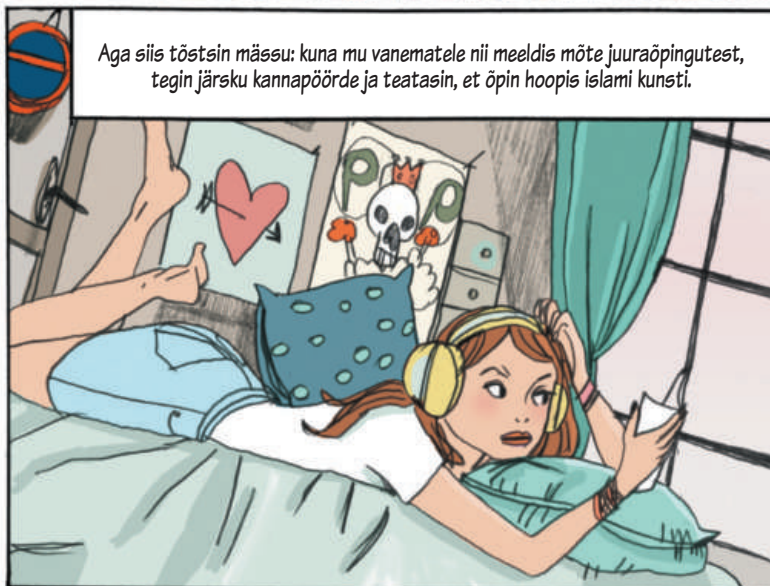
Mu vanemad ja vanavanemad olid õpetajad. Lastega tegelemine on meil ilmselt geenides.

Vaatan sulle midagi süüa. Hakka oma kodutöid tegema.

Seepärast ma ei uskunud, et võiksin valida sama tee või hakkaksin üldse lastega tegelema. Mul polnud kogemusi, olin vaid teismelisena veidi oma nõbudele lapsehoidjaks olnud.

Olin igati hoolas üliõpilane. Mind ootas kindel advokaadikarjäär.

Aga siis juhtus nii, et sain lasteaeda abilisekoha.

See meeldis mulle nii väga, et korraldasin oma õpingud tööaja järgi ümber.

Viimasel aastal läks see aga raskeks. Pidin töölt ära tulema ja õpingutele keskendumiseks. See oli kurb.

Sain oma juristidiplomi kätte. Ma ei tahtnud kõiki neid teadmisi raisata. Uurisin asja ja mõne aja pärast hakkasin Lublini lähedal sobivaid ruume otsima, sest linnas oli juba piisavalt erasõimi.

Tegin seda kõike salaja. Ma ei tahtnud vanematele oma otsusest rääkida enne, kui kõik on valmis.

Piiratud eelarvega ei saanud ma ruume remontida ega osta kõike vajalikku. Võtsin ühendust ühe ESFi kaasrahastatava organisatsiooniga, mis aitab mind rahaliselt ning koolitab valdkondades, millest ma suurt ei teadnud.

Pühendasin sellele projektile väga palju aega. See on mulle siiski nii palju rõõmu pakkunud, et ma ei kahetse midagi. Võrreldes endiste klassikaaslastega, mõistsin, et mu elus on vähem pingeid ja rohkem rõõmu. Lapsed annavad terveks päevaks positiivset energiat!

Lapse hing

Hinnalised hetked

Minu päeva parim osa on see, kui teen pausi ja veedan veidi aega laste seltsis. See meeldib mulle kõige rohkem. Ma istun ja mängin nendega. Siis paistavad kõik mu mured nii tühised ja probleemid hajuvad. Vaadates lapsi ja saades osa nende maailmast, tuleb alati naeratus suule. See ongi lapsepõlve võlujõud.

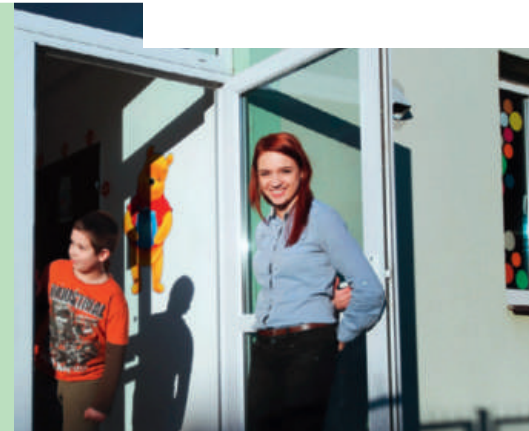

Õige tee

Mu töö on enamjaolt seotud ettevõtte juhtimisega: töökorraldus, kindlustus, lepingud jne. Loomulikult puutun tihedalt kokku lapsevanematega ja ka oma töötajatega. Nii saavad nad mulle rääkida enda ja meie lasteaia vajadustest. Praegu on meil veidi liiga palju lapsi. Avasin sõime veidi üle kahe aasta tagasi ja otsin lisaruumi, sest lapsi on ka ootejärjekorras.

Vastutustundlik naine

Mulle pakub tohutut rahuldust teadmine, et olen loonud midagi selles piirkonnas tõeliselt vajalikku. Samas tajusin tohutut vastutuskoormat, kui maksin esimest korda oma töötajatele palgad välja. Taipasin äkki, et minu kolme töökaaslase rahaline kindlustatus sõltub minust. See on raske koorem. Teisalt motiveerib see mind pidevalt arenema.

Valikuvabadus

Ma pole kunagi õigusteaduse õpinguid kahetsenud. Lublin on väike linn, aga siin õpetatakse õigusteadust kahes ülikoolis. Seepärast on mujale kolimata selles valdkonnas raske tööd leida. Paljud proovivad õnne Varssavis. Seal on aga igale töökohale suur konkurss. Mina vajasin rahulikumat ja pingevabamat tööd. Nähes, kui pingelist elu elavad mu ülikoolikaaslased, mõistsin, kuidas mul on vedanud, et leidsin niivõrd rahuldust pakkuva tegevusala.

Ettevõtlik vaim

Minu projekti aitas rahastada Euroopa Sotsiaalfondist toetust saav sihtasutus „Initsiatiiv on naine”. Selle kaudu olen kohtunud paljude naistega, kes on aktiivsed ja iseseisvad nagu minagi ning asutanud oma ettevõtte. Oleme kontakti hoidnud ja üksteisele igati toeks olnud. Saame aeg-ajalt kokku, et oma tegemistest rääkida, ja käime ilusalongis, mille avas üks mu sõpradest. Aitame üksteist palju.

Vilnius

Projekt: „Töö suunas” on kuulmispuudega inimeste töөлövärbamise vahendusteenused

Toetusesaajad: kuulmispuudega inimesed

Projekti kestus: märts 2009 kuni detsember 2012

ESFi panus: 891 055 eurot

Kogueelarve: 891 055 eurot

Osalejaid: 665

Riik: Leedu

Organisatsioon: Leedu Kurtide Ühing

<http://www.lkd.lt/>

Jolanta

on õmbleja

Sihtkoht **Vilnius**

<http://ec.europa.eu/esf>

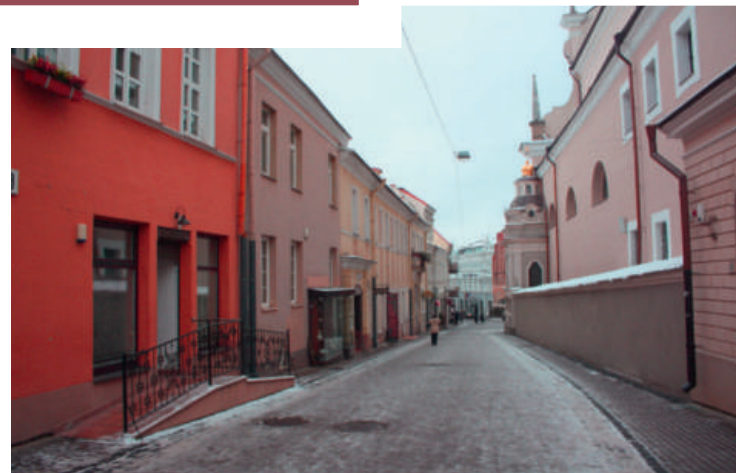

Dialog

Tipus

Elan koos ema ja isaga Vilniuses teletorni lähistel. Vahel ma käin selle vaateplatvormil. See meeldib mulle, sest seal on kogu linn nagu peo peal. Kodus tunnen end vabalt, mul on oma tuba ja saan endaga ise hakkama.

Mul on ka vend, aga tema elab koos perega oma majas. Tal on kaks last. Mu isa ja vend ei mõista eriti viipekeelt, ema aga oskab. Veedame koos palju aega, sest ta ei käi tööl.

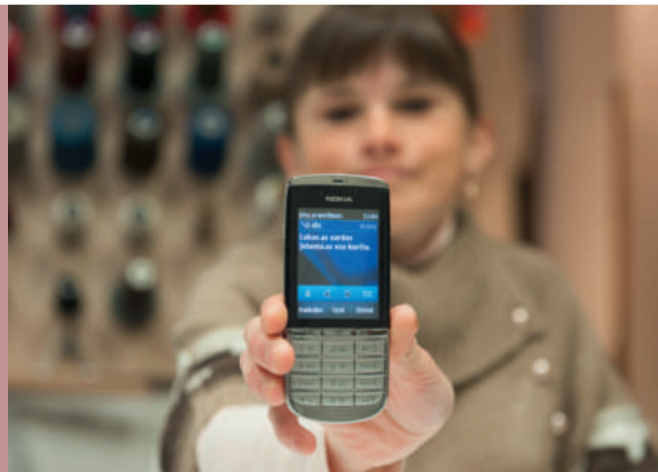

Fotod

Olen väga seltsiv, mul on palju vaegkuuljatest sõpru. Kurdid moodustavad omaette kogukonna. Tänaval „lobiseme“ omavahel väga kiiresti. Vestlen sõpradega ka interneti kaudu. Võtan oma koera kaasa, kui linnas kokku saame. Mulle meeldib vaadata, kuidas ta mängib. Tavaliselt kohtume katedraali ees väljakul. Teen kogu aeg palju pilte, reisil olles samamoodi. Ema julgustab mind kasutama võimalusi, mida mulle pakutakse. Olen käinud kõigil kooli korraldatud reisidel: oleme juba külastanud Venemaad, Valgevenet ja Poolat.

Suhted

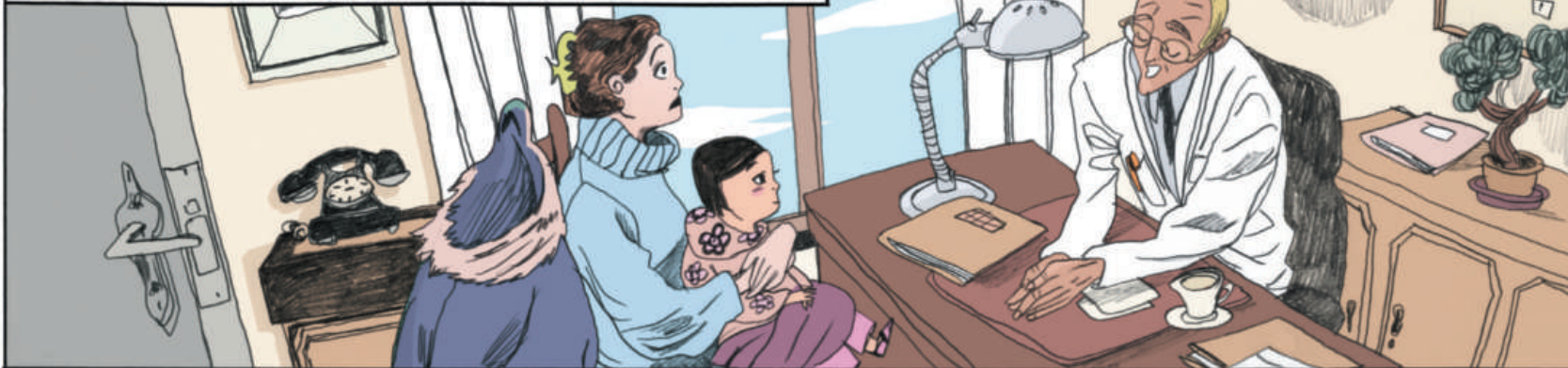
Oleme emaga väga lähedased. Teatud teemadel on aga suhtlemistakistuste tõttu raske vestelda. Oma kurtide sõpradega on mul lihtsam rääkida. Ema kohtleb mind vahel nagu väikest last, mõeldes, et kaitseb mind sedasi. Ta unustab, et olen täiskasvanu. Vahel ta püüab mu sõbrussuhtesse sekkuda. Ta kardab, et sõbrustan valede inimestega. Aeg-ajalt on see meie vahel pingeid tekitanud. Aga need ei kesta kunagi kuigi kaua, lepime varsti jälle ära.

Minu nimi on Jolanta. Olen 25aastane õmbleja. Töötan
Vilniuses kuulsa moekunstniku juures, kellel on oma
kaubamärk. Mina tegelen kirikurõivastega. Olen kurtumm.
Olin kolmeaastane, kui arstid mu puude leidsid. Elan pere
keskel ja armastan väga oma tööd. Ma ei tahaks mingil
tingimusel midagi muuta.

Väiksenä viis ema mind kontrollimiseks erinevatesse haiglatesse. Kui avastati, et ma olen kurt, oli see mu perele suur šokk.

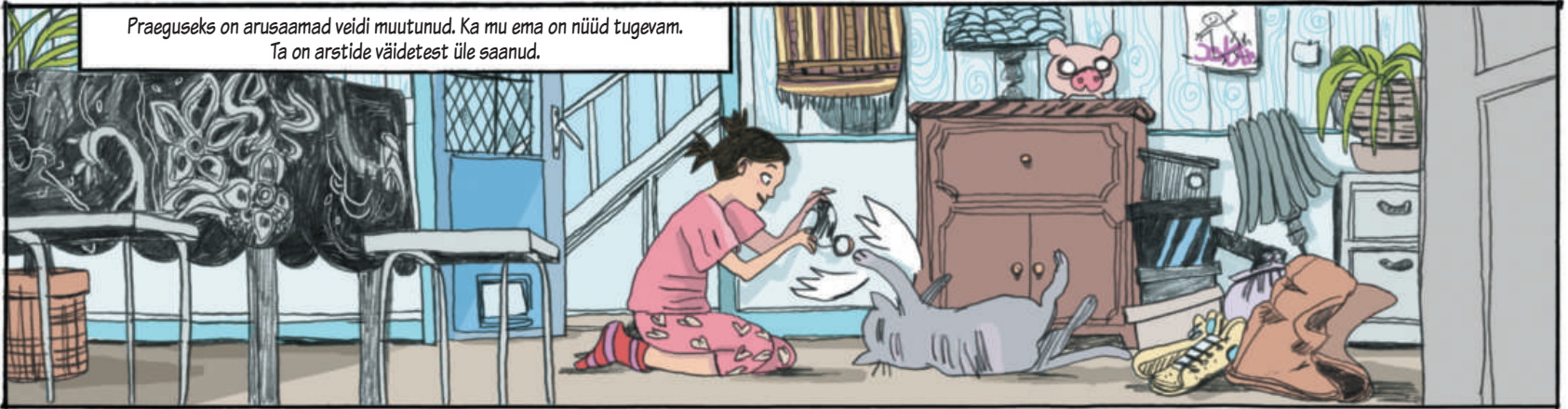
Ema rääkis, et inimesed olid tollal väga piiratud arusaamadega. Kurtust kardeti. Arstid püüdsid leida süüdlast, mis mu puude põhjustas. Nad ütlesid, et see on mu ema süü.

Ema võttis nende jaburat kriitikat väga südamesse ja nuttis tihti.

Praeguseks on arusaamad veidi muutunud. Ka mu ema on nüüd tugevam.
Ta on arstide väidetest üle saanud.

Ta õppis minuga suhtlemiseks viipekeelt, aga ta ei räägi seda päris vabalt.
Meil on oma keel.

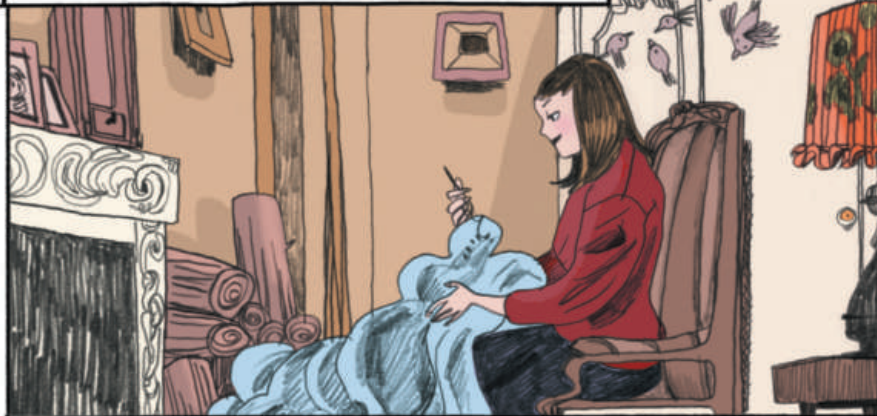
Me ei lootnud eriti, et võiks kunagi „tavalise“ töökoha leida.
Ühiskond ei ole puudega inimestele eriti avatud. Harva õnnestub
mõnel meist leida tööd, mis tõesti meeldib ja pakub rahuldust.

Aga minul on vedanud.

Mulle on alati meeldinud õmmelda ja tikkida. Seepärast käis ema koolituskeskuses minu eest kostmas ja pani mu ühte kooli kirja.

Koolis ma leidsin oma tõelise mina. Mu õpetaja tundis Daivat ja soovitas mul kolmandal õppeaastal tema juurde praktikale minna.

See oli hea võimalus, aga ka veidi hirmutav: ma ei olnud veel kuigi enesekindel.

Algul ei julgenud ma üksi tööle minna. Ema pidi minuga kaasa tulema. Linn hirmutas mind. Tundsin end eksinuna.

Pikapeale muutusin julgemaks ja iseseisvamaks.

Praktika lõppedes küsis mu õpetaja Daivalt, kas ta tahaks mulle katseajaga tööd pakkuda.

Daiva oli nõus ja siis algas mu elus uus ajajärk. Kuigi olin algul veidi aeglane, olen ennast leidnud. Nüüdseks oleme koos töötanud kaks aastat.

Kuigi olen meie õmblustöökojas ainus kurt, mõistame töökaaslastega üksteist igas mõttes väga hästi. Mulle on väga oluline, et minust oleks ühiskonnale kasu. Töökaaslased võtavad arvesse seda, et olen teistmoodi ja mul on väikesi puudusi. See ongi minu arvates tähtsaim.

Nobedad näpud

Varane kutsumus

Tikkimine meeldis mulle juba keskkoolis. Pildistasin palju ja püüdsin fotosid tikkides järgi teha. Sellise puudega inimesel pole kerge leida oma kohta ühiskonnas. Mul on vedanud, et saan tegeleda meeldiva alaga, mis algul oli harrastuseks.

Koolituskeskuse ja Euroopa Sotsiaalfondi abiga leidsin töö, mis mulle meeldib. See sobib mulle ideaalselt! Siin olen ma õnnelik.

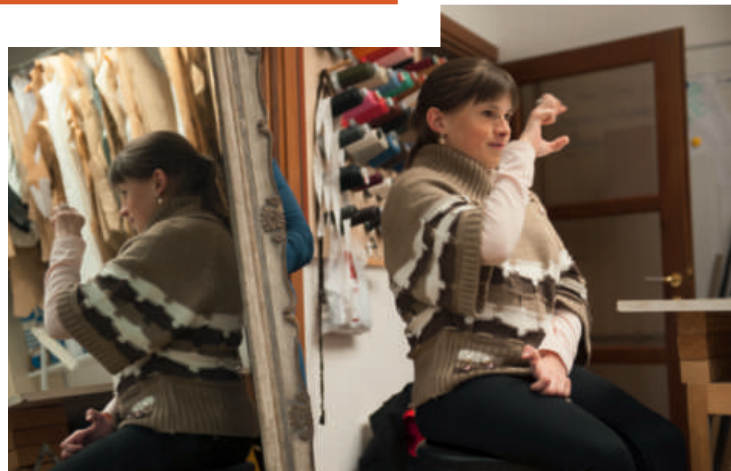

Huultelt lugemine

Saan hästi läbi ettevõtte omaniku Daiva assistendi Gretaga. Greta annab mulle igaks päevaks ülesanded ja koostab mu töögraafiku. Temaga suhtlen kirjutades. Oskan ka huultelt lugeda. Greta julgustab mind alati. Tean, et olen vahel teistest aeglasem, kuid samas teen ma oma tööd väga hoolsalt. Kvaliteet on meie jaoks väga tähtis. Meie kliendid ootavad meilt seda.

Arusaamatused

Vahel on päris raske kurt olla. Inimesed võivad kohati üsna veidralt reageerida. Noored, kes näevad mind tööle minnes mõne teise kurdiga või emaga viiplemas, kipuvad mind mõnikord narrima. Praegu ei pööra ma neile enam mingit tähelepanu. Puude tõttu on mu suhtlemisvõimalused piiratud, aga töö juures leian alati viisi, kuidas töökaaslastega suhelda ja üksteisest aru saada. Vahel kasutan sõnade kirjutamiseks näiteks telefoni.

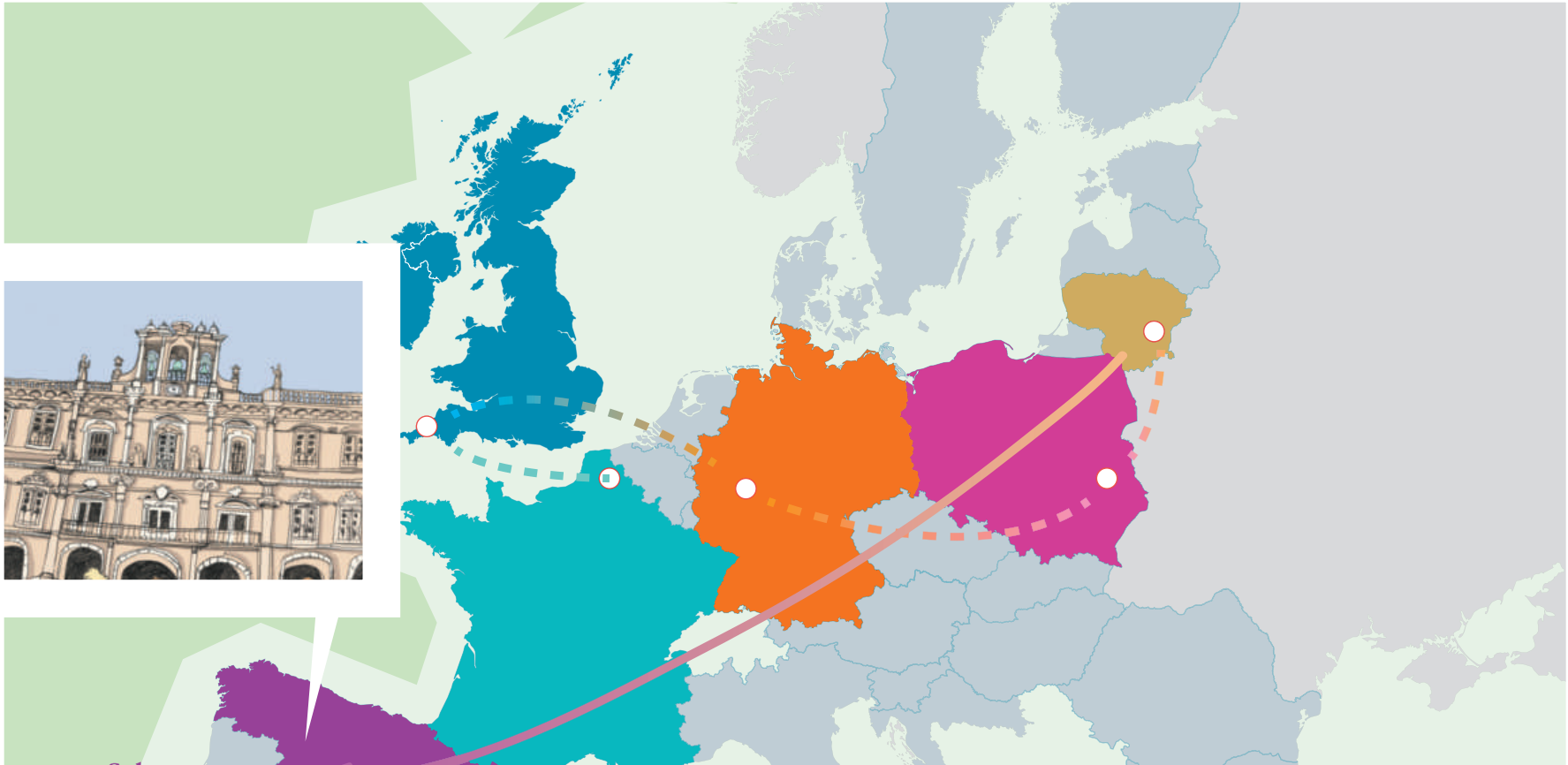
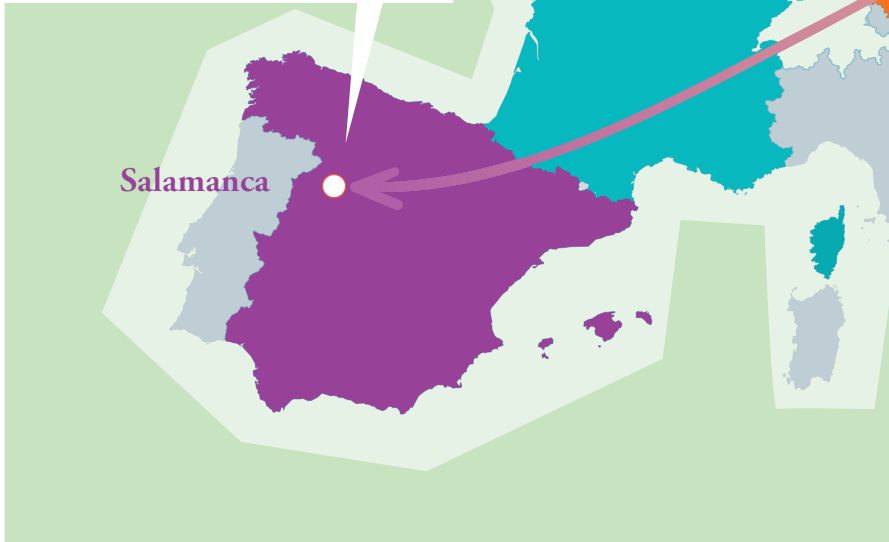
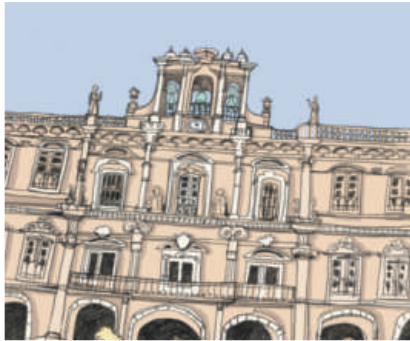
Uus moekollektsioon

Daival on alati lõputult uusi ideid. Ta on väga loominguiline. Paistab, et talle meeldib see, kuidas ma tikin ja milliseid mustreid suudan teha. Ta tahab, et ma osaleksin tema uue kirikurõivaste ja lisandite kollektsiooni loomisel. Teen selle projektiga väga täpset tööd, sest ma ei taha teda alt vedada. Olen väga meelitatud ja uhke, et ta mind usaldab.

Kohv šokolaadiga

Saan oma töökaaslastega hästi läbi, kuigi me ei ole väga lähedased. Teeme koos tööd ja juba see seob meid. Neile meeldib näidata pilte oma lastest ja rääkida nädalavahetuse tegemistest. Mina pildistan kodus oma tikandeid ning näitan neid Gretale ja töökaaslastele. Joome koos kohvi, vahel toon ma šokolaadi. Ema käib mul sageli töö juures külas ja ma näitan talle oma töid.

Projekt: Teadlaste koolitamine Castilla-Leónis

Toetusesaajad: teadlased

Projekti kestus: 2007–2013

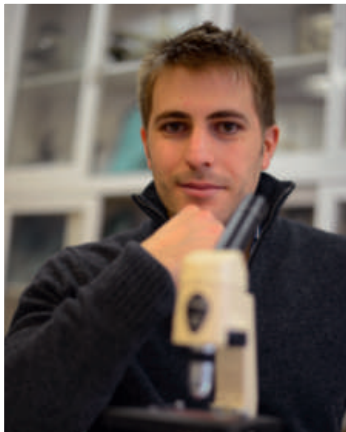
Koguelarve: 156 000 000 eurot

ESFi panus: 125 000 000 eurot

Riik: Hispaania

Organisatsioon: Castilla-Leóni piirkonna haridusministeerium

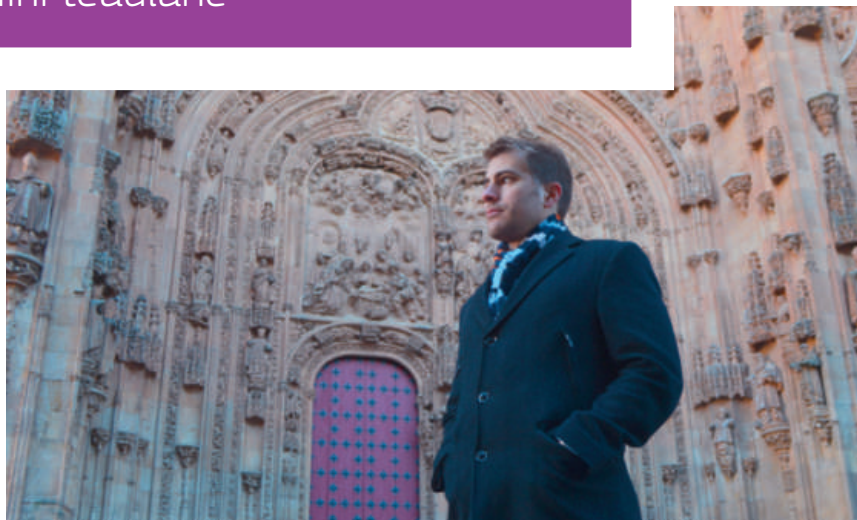
<http://www.jcyl.es/>

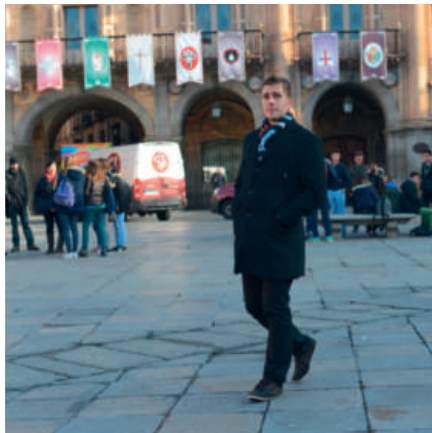
Carlos

on laborimediitsiini teadlane

Sihtkoht
Salamanca

<http://ec.europa.eu/esf>

Öö läbi

Biotoop

Salamanca on linn, kus ajalugu kohtab igal tänavanurgal. See on minu biotoop. Mulle meeldib jalutada sõpradega mööda jõekallast ja vanalinna terrassidel klaasikest veini juua. Suvel on linnas uskumatu ööelu, tänavad on inimesi pilgeni täis. Enamik kohti, kus öösel käiakse, on koondunud ühte piirkonda. Kui tahad, võid käia ühest baarist teise. Joogid on nii odavad, et raske on kaineks jääda!

Kitarrikangelane

Hakkasin juba 15aastaselt kitarriga mängima. Kahjuks on rokkansambel, kus ma mängisin, ammu laiali läinud. Ma mängin endiselt, kuid üksi oma toas. Mulle meeldivad igasugused pillid ja ma ka laulan. Eelmisel aastal esitasin jõulude ajal Bon Jovi loo „It's my life”. Võitsin puuteekraaniga tahvelarvuti. Kogu mu pere armastab muusikat. Mu vend mängib flööti. Ma ei kuula ainult ühte liiki muusikat, vaid mulle meeldib kõik: rokk, *heavy metal*, popmuusika, elektrooniline ja klassikaline muusika jne.

Kellaga võidu

Kuigi ma jalavigastuse tõttu enam võistlustel ei osale, käin siiski tervisejooksu tegemas. Ma ei saa olla ühtki päeva jooksmata: see aitab mul lõõgastuda ja paremini magada. Samuti aitab mul pingeid maandada jalgpall. Käin igal nädalal sõpradega palli tagumas. Lisaks sellele mängin videomänge, käin kinos ja loen. Eriti meeldivad mulle kriminaalromaanid, luuletused ja keskajateemalised romaanid. Olen väga järjekindel, aga oma harrastustega tegelemiseks pean vahel nii mõnestki asjast loobuma. Eriti seetõttu, et töö kõrvalt ei jää muuks eriti aega.

Minu nimi on Carlos, olen 27aastane. Ma elan ja töötan Salamancas ning seal olen ma ka üles kasvanud. Mul on magistrikaad onkoloogilises biomeditsiinis. Olen aasta aega töötanud vähiuuringute keskuses. See haigus puudutab mind isiklikult, sest seda on põdenud mitu mu sugulast. Jagan oma aega teadustöö, muusika ja spordi vahel. Olen hüperaktiivne.

Isa räägib, et olen alati hüperaktiivne olnud. Ta mäletab, et kippusin isegi hällist sageli välja kukkuma!

Minust oleks võinud saada arhitekt või insener. Mulle meeldisid kõige enam konstruktorid ja legod.

Ükskord tuli mulle pähe ehitada legoklotsidest Eiffeli torn. Tegin seda terve suve. Aga mul ei jätkunud selle lõpetamiseks klotse.

Jalgpalli mängima hakkasin väga noorelt. Pidin oma energiat kuidagi maandama.

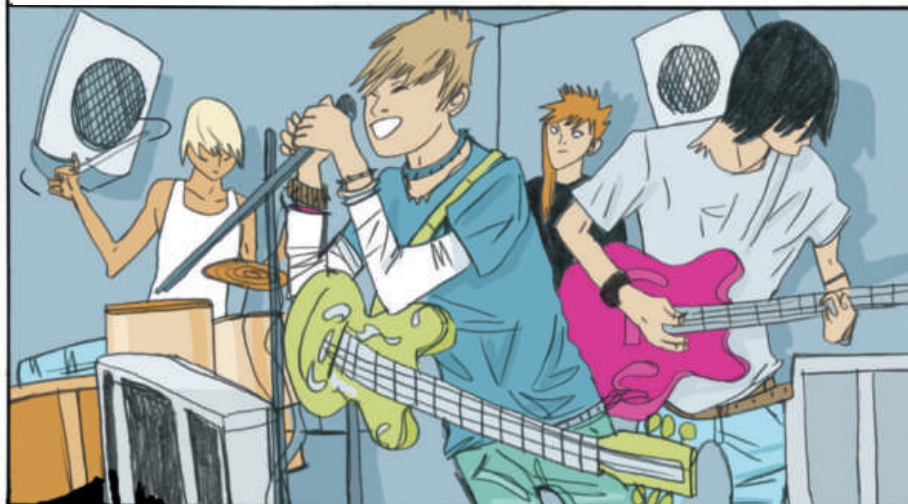

2001. aastal liitusin spordiklubiga. Tegelesin mitu aastat väga tõsiselt jooksmisega. Võitsin isegi auhindu riiklikel võistlustel. Jalavigastus tegi mu karjäärile kiire lõpu.

Jooksutrenni kõrvalt hakkasin õppima ka kitarrimängu. Sõber kutsus mu oma bändi mängima.

Mängisime midagi roki, pungi ja metalli vahepealset. Ühe loo salvestasime isegi studios. Mina laulsin ja mängisin kitarr. Mu vend, kes praegu elab Toledos, mängis klaverit.

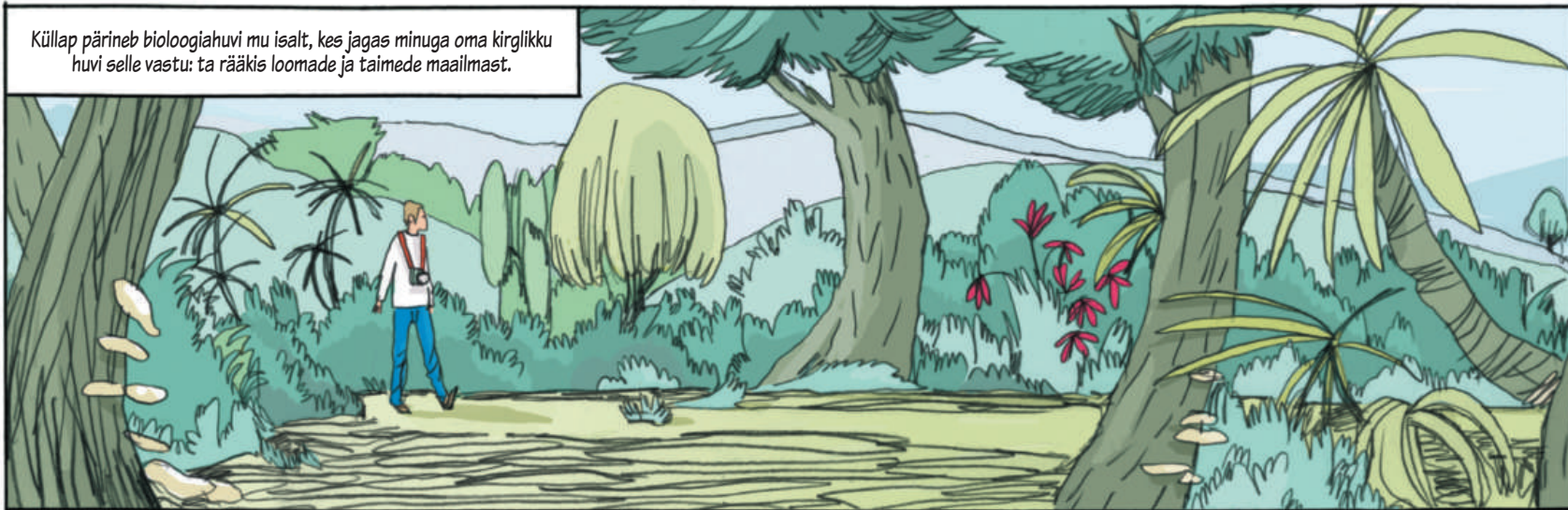

Veetsin palju aega metsas ning üldse looduses lilli ja putukaid vaadeldes. Mu bioloogiaprofessorist isa võttis mind tihti endaga kaasa.

Need on mürkliid. Korjame ära!

Küllap pärineb bioloogiahuvi mu isalt, kes jagas minuga oma kirglikku huvi selle vastu: ta rääkis loomade ja taimede maailmast.

Tahtsin kõige kohta palju teada. Pommitasin isa küsimustega.

Mul vedas, et sain ta õpilane olla. Pole midagi imestada, et valisin ülikoolis bioloogiat.

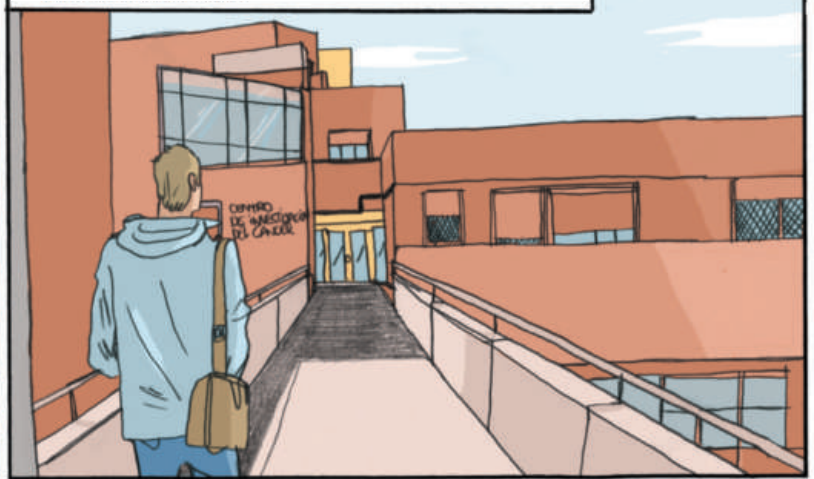
Meie maailm tekitab rohkem küsimusi kui annab vastuseid.

Mõtlesin, et võin teaduses anda oma väikese panuse.

Ülikool avas mulle palju uusi. Usun, et valisin neist õige.

Euroopa Sotsiaalfond võimaldas mul kohtuda teiste noortega, kes jagavad minuga ühiseid väärtusi ja huvisid.

Me ei näinud sind eile Miranda juures.

Olin seal. Jõudsin küll alles hilja, väga hilja!

Sellel tasandil püüavad kõik vähiga võidelda. Minu ülesanne on katsetada uusi jämesoolevähi ravimeid. Loodan, et kunagi aitab meie töö elusid päästa. See mõte innustab meid kõiki.

Pikamaajooks

Imepisike

Loodusteadused on mind alati huvitanud. Väiksena uurisin põnevusega putukate, taimede ja loomade maailma. Mind paeluvad väikesed asjad, see, kuidas maailm meie ümber toimib ja ennast ise korraldab. Isa on mind juba lapsest peale mu avastuste ja bioloogiaõpingute juures toetanud. Kõik see pärineb temalt. Küllap on ta uhke, et järgisin tema eeskju. Temata ei oleks ma nii kaugele jõudnud.

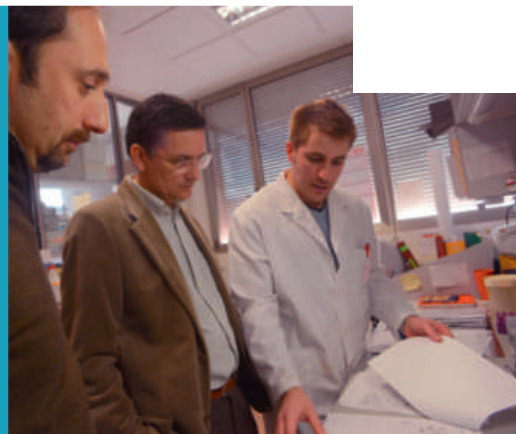

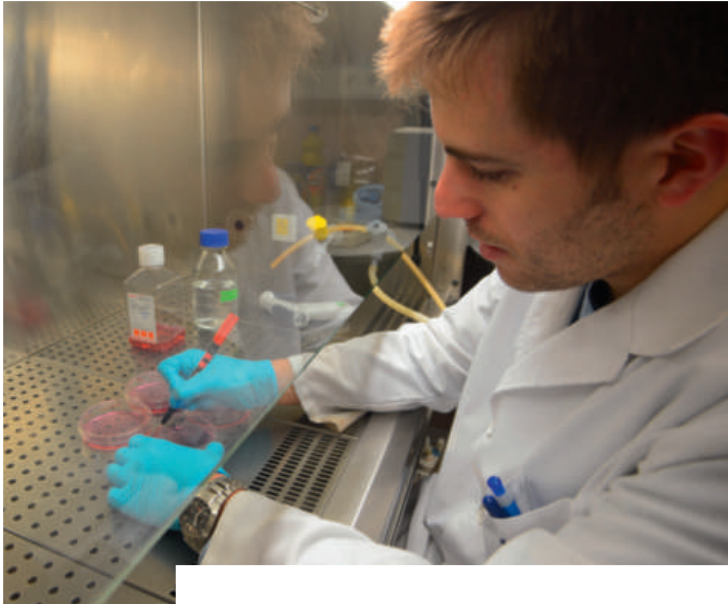
Tugev isiksus

Olen perfektsionist. Mulle meeldib töötada süsteemselt. Minu mõtetes on kõik täpselt paigas. Vihkan improviseerimist. Olen suur korraarmastaja nii töös kui ka igapäevaelus. Mõistan, et seda pole mu lähedastel alati kerge taluda. Eriti seepärast, et vahel võin olla väga impulsiivne. Mõned ei talu seda külge minus. Aga ma lepin sellega. Kui algsest kohmetusest on üle saadud, sujub kõik kenasti.

Kannatlikkus ja järjekindlus

Meie töö nõuab suurt järjekindlust, keskendumist ja kannatlikkust. Peame olema väga paindlikud. Edukaks uurimistöök on vaja palju aega. Esimesed kuud olid rasked ja isegi närvesöövad. Ma ei näinud erilist edasiminekut. Aga lõpuks kandis mu otsustavus vilja. Leian, et mul on vedanud, sest lõpuks sain häid tulemusi, millest võib teistele teadlastele abi olla.

Uued katsed

Mu ülemused tegelevad katsete väljatöötamise ja läbiviimisega. Nad annavad mulle vajalikud seadmed ja mina rakendan oma teadmisi. Analüüsin saadud tulemusi. Katsetame uusi lootustandvaid ravimeid jämesoolevähi rakkudega võitlemiseks. Oleme laboris häid tulemusi saanud. Aga see ei tähenda, et need raviksid vähki. Samas võib loota, et lähemal ajal tehakse nende kohta kliinilised uuringud.

Igapäevane võitlus

Loodan, et saan veel palju aastaid teha täie jõuga seda tööd, mida ma nii väga armastan. Samuti loodan, et tulevikus on minu tööst paljudele kasu. Jätkaksin meelsasti tööd keskus, kus ma praegu töötan, aga Hispaanias on kõigil rasked ajad. Teadlased saavad harva pikaajalisi lepinguid. Kõigest hoolimata on mu tulevik seotud teadustööga ja jätkuva võitlusega vähi vastu, teen ma seda siis siin või kuski mujal.

Kuus ESFi rahastatud projekti

Lille'i integratsiooni- ja tööhõivekava (PLIE)

Prantsusmaal Lille'is saavad andekad ja teotahtelised inimesed võimaluse edukalt oma karjäärisuunda muuta. Lille'i integratsiooni- ja tööhõivekava (PLIE) eesmärk on avada töajärgeline erineva kvalifikatsiooniga ja igas vanuses inimestele. See võimaldab osalejatel koostada endale strateegilise tegevuskava, ette näha muutusi majanduses ja toetada kohaliku elu arengut töete kaotamisega tööle pääsult. Projektis osalevad sotsiaalse tõrjutuse tagajärgede all kannatavad inimesed. Neile pakutakse toetust kuni täistööajaga tööle naasmiseni. Tööle naasmist aitavad kavandada nii ametkondlikud kui ka sotsiaal-majanduslikud osapooled, pakutakse praktikavõimalust ja koolitust ning toetust tööbüroodega asjaajamisel.

Lille'i integratsiooni- ja tööhõivekava (PLIE)
<http://www.mde-lille.fr/>

MYK4international

Saksamaal Koblenzis pakub kokakunsti koolituskeskuse projekt MYK4international sotsiaalselt tõrjutud noortele majutus- ja toitlustuskoolitust. Noored omandavad kursustel mitmesuguseid oskusi ning saavad vajaliku kvalifikatsiooni toitlustuses, teeninduses või kodumajanduses. Õpilased käivad ka praktikareisidel Prantsusmaa Bordeaux' piirkonnas, kus nad saavad oma oskusi edasi arendada. Lisaks kutseoskuste omandamisele saavad osalejad ka kasulikke sotsiaalseid ja kultuurilisi kogemusi ning võimaluse võrkeelt praktiseerida. Õpetajad jälgivad regulaarselt õpilaste sotsiaalsete, isiklike ja kutseoskuste arengut. Pärast lõpuksami sooritamist saavad õpilased tunnustatud kvalifikatsiooni.

IKAB
http://www.ikab.de/portrait/index_en.html

XtraVert, mida viib läbi Tõeliste Ideede Organisatsioon (Real Ideas Organisation, RIO)

Projekt XtraVert pakub Newquays (Ühendkuningriik) elavate töötute noorte aitamiseks neile võimaluse omandada uusi oskusi motiveerivas keskkonnas. Projekti eesmärk on õpetada 16–19aastastele noortele rularadade ehitamiseks vajalikke laudsepa töövõtteid. Selle tulemusel saab noorteklubisid varustada rularadadega, kuid põhiline on siiski see, et noortel on võimalus omandada kutse kvalifikatsioon. Programmi käigus omandavad noored laudsepatöö võtteid ja avastavad selle loomulisi võimalusi, saades praktilise kogemuse. Programmi lõppedes saavad nad lisaks parematele tööväljavaadetele kaasa ka isiklikud tööriistad ja isikukaitsevahendid, kutsetunnistuse ning teadmised tööhutuse ja töötervishoiu, hoolduse ja klienditeeninduse alal, aga ennekõike suurema enesekindluse ja usu oma võimetesse.

XtraVert
<http://xtravert.realideas.org/>

„Initsiatiiv on naine” IV

Poolas Lublinis aitab projekt „Initsiatiiv on naine” naistel oma ettevõtet asutada ja selle eduka käekäigu eest hoolitseda. Laiihaardelise lähenemisviisiga projektist on abi saanud näiteks õmblejad, tätoveerijad, purjetamiskooli omanikud ja isegi üks eradetektiiv. Pärast äriplaani koostamise koolitust õpetatakse osalejatele ettevõtte asutamist ja juhtimist. Seejärel aitavad projektis varem edukalt osalenud

uusi alustavaid ettevõtjaid koolitada. Mõeldud on ka emadele: tänu lapsehoiuvõimalusele saavad ka nemad projektis osaleda.

Fundacja Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej
<http://www.fundacja.umcs.lublin.pl/>

„Töö suunas” on vahendusteenused kuulmispuudega inimeste värbamisel

Kuulmispuudega inimeste värbamise edendamiseks pakub projekt „Töö suunas” vahendusteenuseid, näiteks nõustamist ja tuge töökohtade leidmisel. Julgustamaks kogu ühiskonda, aga eriti potentsiaalseid tööandjaid andma kuulmispuudega inimestele väärilisi võimalusi, valmis rida videoklippe, millele hiljuti omistati ka Euroopa Liidu 2013. aasta RegioStarsi auhind. Kampanias osalenud 600 inimesest on kaks kolmandikku endale tööd leidnud.

Leedu Kurtide Ühing
<http://www.lkd.lt/>

Teadlaste koolitamine Castilla-Leónis

Castilla-Leóni piirkonnas tegeleb ESF muu hulgas ka teadus- ja arendustegevuse ning innovaatikakoolitusega. Koolitus võimaldab noorteadlastel anda oma panuse piirkonna teaduspotsentsiaali tõstmiseks ning seda toetatakse ka ülikoolide, teaduskeskuste ja ettevõtete vaheliste võrgustike loomise kaasrahastamisega. Ajavahemikul 2007–2013 on selles projektis osalenud 200 teadlast Castilla-Leóni piirkonna ülikoolidest ja teaduskeskustest.

Junta de Castilla y León
<http://www.jcyl.es/>

Mis on Euroopa Sotsiaalfond?

Euroopa Sotsiaalfond (ESF) on põhiline vahend, mida Euroopa Liit kasutab tööhõive toetuseks, aidates inimestel leida paremaid töökohti ja tagades kõigile ELi kodanikele võrdsemad tingimused tööturul. Nende eesmärkide saavutamiseks investeerib ESF inimkapitali, mis on hädavajalik tööjõu konkurentsivõime tagamiseks. Kümne miljardi euro suuruse aastaeelarvega ESF parandab miljonite eurooplaste tööväljavaateid, keskendudes eriti neile, kellel on kõige raskem tööd leida, näiteks noored ja eakad töötajad. Ebasoodsas olukorras inimestele keskendumine aitab parandada sotsiaalset kaasatust, mis näitab tööhõive määravat tähtsust inimeste paremal lõimimisel ühiskonna igapäevaellu.

ESF ei ole tööbüroo ega paku otseselt töökohti, vaid aitab miljonitel eurooplastel parandada oma tööväljavaateid, rahastades kõikjal ELi liikmesriikides teostatavaid projekte. ESF rahastab kümneid tuhandeid kohalikke, piirkondlikke ja riiklikke projekte alates väikestest kohalike ühenduste projektidest näiteks puudega inimestele sobivate töökohtade leidmiseks ning lõpetades riiklike projektidega kõigile kättesaadava kutsehariduse edendamiseks. ESFist toetust saanud projektid on äärmiselt eripalgelised nii olemuselt, mahult kui ka eesmärkidelt ning puudutavad inimesi väga erinevatelt elualadelt: noori ja eakamaid töötajaid, üliõpilasi, alustavaid ettevõtjaid jne. ESFi töö ongi suunatud just kõigile neile erinevatele inimestele. Kui ka Teie soovite osaleda ESFi projektides nagu need inimesed, kellest Te sellest raamatust lugesite, külastage alljärgnevat veebilehte. Sealt leiate ESFi kontaktandmed Teie riigis. ESFi pakutavate võimaluste kohta saate teavet ka ESFi riiklikelt ja piirkondlikelt veebilehtedelt ning kohalikest tööhõivebüroodest.

<http://ec.europa.eu/esf>

Autorid

MAUD MILLECAMPS

Maud Millecamps on sündinud 1982. aastal Charlerois ning lõpetanud Liège'is Saint-Luci Kunstikõrgkooli (École supérieure des arts Saint-Luc) ja Brüsselis Kaunite Kunstide Akadeemia (Académie royale des Beaux-Arts). Ta on raamatu „Amour et désir” (Armastus ja iha) üks autoreid (kirjastus La boîte à bulles, 2008) ning avaldas 2010. aastal oma esimese raamatu „Les gens urbains” (Linnainimesed, kirjastus Quadrants), mis põhineb Jean-Luc Comette'i jutustusel. Maud Millecamps on Euroopa Sotsiaalfondi avaldatud koomiksi „Sõpra tunned hädas” neljast loost ühe (Nataline) autor. Tema käe all sündisid joonistused väljaandele „Seitse eluteed”, samuti tuli tema käe alt värvivalik. Maud Millecamps elab Brüsselis ning tegeleb peamiselt joonistamise ja raamatute illustreerimisega.

RUDI MIEL

Rudi Miel on sündinud 1965. aastal Tournais. Tal on bakalaureusekraad ajakirjanduses. Rudi Miel on kommunikatsiooninõunik ja koomiksi teksti autor. Ta on kaasautoriks Euroopa Parlamendi avaldatud koomiksiraamatule „Troubled waters” (Mürgise vee saladus), millele omistati 2003. aastal Angoulême'i koomiksifestivalil kommunikatsiooniauhind Alph-Art. Tema kirjutatud teos „L'arbre des deux printemps” (Kahe kevade puu, joonistused Will & Co, kirjastus Le Lombard) pälvis 2001. aastal Sobreda koomiksifestivalil Portugalis parima välismaise koomiksiraamatu auhinna. Samuti on ta kaasautoriks raamatule „L'ordre impair” (Veider järjekord, kirjastus Le Lombard), mis avaldati tervikuna 2009. aasta lõpus. Rudi Miel on kahe Euroopa Sotsiaalfondi avaldatud koomiksiraamatu autor ja temalt pärineb ka väljaande „Seitse eluteed” idee. Tema kirjutas selle teksti ning tegi ka osa fotosid.

Euroopa Komisjon

Seitse eluteed. Edukäik Euroopa Sotsiaalfondi abil

Luxembourg: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

2014 – 79 lk – 24,5 × 17,5 cm

ISBN 978-92-79-33434-4

doi:10.2767/32478

KUST SAAB ELi VÄLJAANDEID?

Tasuta väljaanded:

- üksikeksemplarid:
EU Bookshopi kaudu (<http://bookshop.europa.eu>);
- rohkem eksemplare ning plakatid ja kaardid:
Euroopa Liidu esindustest (http://ec.europa.eu/represent_et.htm),
delegatsioonidest väljaspool ELi (http://eeas.europa.eu/delegations/index_et.htm),
kasutades Europe Directi teenistust (http://europa.eu/europedirect/index_et.htm)
või helistades infotelefonile 00 800 6 7 8 9 10 11 (kõikjalt EList helistades tasuta) (*).
(* Antav teave on tasuta nagu ka enamik kõnesid (v.a mõne operaatori, hotelli ja telefonikabiini puhul).

Tasulised väljaanded:

- EU Bookshopi kaudu (<http://bookshop.europa.eu>).

Tasulised tellimused:

- Euroopa Liidu Väljaannete Talituse edasimüüjate kaudu
(http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm).

Koomiksis „Seitse eluteed” kohtute Brigitte'i, Jamesi, Jolanta, Anna, Naurase, Ebrahimi ja Carlosega. Nad räägivad, kuidas nad leidsid endale sobiva tööalase projekti ning tegid selle edukalt teoks tänu Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) rahalise toetusega projektidele ja programmidele.

Lisaks väljaandele „Seitse eluteed” leiate ka palju muud teavet ning saate vaadata nende lugusid, kui külastate ESFi veebilehte: <http://ec.europa.eu/esf>

Meie väljaandeid saate alla laadida ja tasuta tellida aadressil

<http://ec.europa.eu/social/publications>

Kui soovite tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse peadirektoraadi tegevusega pidevalt

kursis olla, tellige tasuta e-uudisteleht Social Europe aadressilt

<http://ec.europa.eu/social/e-newsletter>

<https://www.facebook.com/socialeurope>

https://twitter.com/EU_Social

■ Väljaannete talitus

ISBN 978-92-79-33434-4

9 789279 334344

doi:10.2767/32478